

Dr. Dario Spinedi

De kankerbehandeling in de homeopathie

Seminar transcriptie
Deel een: Bad Imnau, juni 1997
Tweede oplage

Uitgegeven door: Florian Blanz
Matthias Brose
Christian Kettler
Miklós Takács

In samenwerking met: Artsencentrum voor
Klassieke homeopathie, Stuttgart
GmbH

Belangrijke aanwijzing:

Veel van de in dit werk aangegeven doseringen zijn ofwel van historische aard of er wordt momenteel nog controversieel over gediscussieerd. We verwijzen de lezer daarom naar de omvangrijke homeopathische literatuur. Vooral bij het voorschrijven van oertincturen en lage potenties moet er worden gelet op de moderne farmacologische inzichten en de geldende wettelijke bepalingen. Geregistreerde namen van artikelen zijn in dit werk niet als zodanig aangegeven. Dat rechtvaardigt echter niet de veronderstelling, dat het dan gaat om een artikel dat niet wettelijk is geregistreerd.

Vertaling vanuit het Duits van de tweede oplage uit 1999 met toestemming van Cheiron Verlag, Kempten.

Door: A. van Wel

Lectoren: Drs. G. Ph. Homburg

M. van Wel- Klerekoper

© A. van Wel

Stuiverakker 63

Koog aan de Zaan

Alle rechten voorbehouden, vooral die van het gedeeltelijk- of volledig vertalen in vreemde talen. Geen enkel deel van dit boek mag zonder uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de uitgever in welke vorm dan ook - door fotokopie, microfilm of welk ander procedé dan ook - gereproduceerd worden of in een door machines, speciaal door elektronische data verwerkingsmachines, bruikbare taal worden overgezet of vertaald.

Inhoudsopgave:

Voorwoord Dr. Dario Spinedi
Voorwoord van de uitgever
Voorwoord van de vertaler

Vrijdag, 27 juni 1997

Inleiding door de heer Huber
Seminar Dr. Spinedi

Hahnemann
Casus: mamma carcinoom (Dr. Spinedi)

Zaterdag, 28 juni 1997

Bönninghausen
Burnett
Clarke
Hackethal: over operaties
Kent
Grimmer
Eli Jones
Schlegel
Casus: mamma carcinoom (vervolg)
Schlegel (vervolg)

Zondag, 29 juni 1997

Schlegel (vervolg)
Carleton
Statistiek van Stephenson
Koch: kanker en virussen ziekten
H. Barthel
Cremonini
Dankbetuiging van de heren Kuhn en Huber

Literatuurlijst
Register

*Woorden kunnen duizenden mijlen reizen,
Ze zijn ervoor om begrip en liefde te scheppen.*

(Tinch Nhat Hanh)

Voorwoord van Dr. Dario Spinedi

20 jaar geleden vroeg ik aan mijn vereerde leraar, Dr. Künzli, of het mogelijk zou zijn, dat er gevallen van kanker zouden kunnen optreden, wanneer iemand volgens de lege artis homeopathisch zou zijn behandeld. Daarop antwoordde hij: "Nee, wanneer het geval:

-lang genoeg

-zorgvuldig

-volgens de regels van de zuivere homeopathie wordt behandeld."

Onder zuivere homeopathie verstond Künzli de homeopathie zoals ze door Hahnemann is gegrondvest en speciaal door Kent verder werd ontwikkeld. Let vooral op de nadruk, die ligt op "lang en zorgvuldig".

Deze bewering kon ik dan in de loop van de 20 jaar bevestigen, waarin ik in mijn eigen praktijk werkzaam was met de zeer weinige gevallen van kanker, die opgetreden zijn bij de patiënten die zorgvuldig homeopathisch werden behandeld. Wanneer je dan bedenkt, dat een kwart van de bevolking aan kanker sterft, dan is het verwonderlijk dat er zo weinig gevallen van kanker opgetreden zijn bij patiënten die homeopathisch waren behandeld.

Deze waarnemingen en de uitspraken van mijn leraar hebben mij er in toenemende mate toe aangezet, mij bezig te houden met het thema kanker. Want het voorkomen van het ontstaan van kanker met homeopathie gebeurt anders dan de behandeling van een manifeste kanker. In het eerste geval behandel je de constitutie van de patiënt met de totaliteit van de symptomen, zoals we dat van onze meesters hebben geleerd. De gemanifesteerde kanker, vooral als hij al in gevorderd stadium is, wordt steeds "eenzijdiger" en schijnt een anarchistisch eigen leven te leiden, als het ware losgemaakt van het geheel. Wanneer je de kanker "per se" met homeopathie wilt behandelen, dan moet je andere strategieën toepassen.

Wanneer je in de literatuur zoekt, dan word je "overspoeld" door een veelheid van suggesties en mogelijke ingangen voor de behandeling van kanker. Er zijn weliswaar successen, maar die zijn misschien te spaarzaam in vergelijking tot de moeite, die je daarvoor moet doen.

Mijn streven is, ook door intensief klinisch onderzoek, om in onze kliniek in Orselina waar voornamelijk kankerpatiënten worden behandeld, een toepasbare strategie in de behandeling van kanker te ontwikkelen voor alle behandelaars.

Dit seminar en een serie van vervolgseminars zouden een poging willen zijn, om te laten zien hoe je kanker homeopathisch en met de hulp van andere methoden zou kunnen behandelen. Deze seminars zullen een continuüm vormen, dat wil zeggen, ze ontstaan uit de dagelijkse praktijk van het klinische werk en ze zullen zo de ontwikkeling weerspiegelen die in de loop van de tijd zal ontstaan. Dit eerste seminar houdt zich voornamelijk bezig met een historische studie over de behandeling van kanker in de homeopathie en het toont ons via bepaalde tendensen, hoe de toekomstige ontwikkelingen eruit zouden kunnen gaan zien.

Orselina, 18 mei 1998.

Dario Spinedi

Voorwoord van de uitgever

Met dit seminar in Bad Imnau in juni 1997 heeft Dr. Dario Spinedi, één van de belangrijkste homeopathische artsen van onze tijd, aan een groot aantal collega's een samenvatting gegeven van zijn intensieve zoektocht naar een manier om kankerpatiënten homeopathisch te behandelen. Het is kenmerkend voor Dr. Spinedi's bescheidenheid, dat hij zichzelf daarbij helemaal op de achtergrond plaatst. Hij beschrijft allereerst alleen chronologisch de centrale en op elkaar gestapelde inzichten en ervaringen van de grootste homeopathische artsen, die de kankerpatiënt succesvol behandeld hebben en nog behandelen: Hahnemann, Bönninghausen, Burnett, Clarke, Kent, Carleton, Grimmer, Schlegel, H. Bartel en anderen. Zijn eigen ervaringen, zijn angsten, zorgen, maar ook zijn groeiende vertrouwen komen vooral in de gedetailleerde documentatie van zijn 10 jaren durende behandeling en begeleiding van een patiënte met mamacarcinoom tot uitdrukking. Volgens de woorden van Dr. Spinedi dienen deze ervaringen en de daaruit gewonnen inzichten voor ons hedendaagse artsen, die meer dan ooit met deze zware ziekte worden geconfronteerd, niet als patent recepten, maar als werktuig en basis voor discussie. Ze zijn erop gericht om ons aan te moedigen, om deze ziekte op een concrete homeopathische manier aan te pakken.

De uitgave van dit seminardictaat als boek moet zowel de deelnemers als ook de deelnemers van dit zeer "compacte" seminar, evenals de andere collega's, die geconfronteerd worden met de behandeling van kankerpatiënten, de mogelijkheid bieden om dit proces van leren en inzicht krijgen en zich te kunnen inleven door de levendigheid van de letterlijke weergave. Vanwege het aspect van levendigheid is zowel van inhoudelijke verkorting, als ook van essentiële grammaticale en syntactische veranderingen van de zinnen, bewust afgezien. Dr. Spinedi is een Tessiner, spreekt een Duits dat goed te begrijpen is, maar dat op veel plaatsen in de zinsbouw toch zijn Italiaans-Zwitserse moedertaal laat doorschemeren. Voor diegenen die hem goed kennen zal juist de weergave van de letterlijke tekst, de sfeer van het seminar en van dokter Spinedi zelf, als ook van zijn sympathieke manier van doen, weer des te duidelijker voor de geest komen te staan. Voor diegenen onder de collega's, die hem nog niet hebben leren kennen, kan die grammaticaal niet exact juiste woordenvloed in het begin wat vreemd lijken, maar ook zij zullen er na een paar bladzijden al snel aan gewend zijn. Moge dit het zout in de pap zijn: de authenticiteit en de levendigheid van het seminardictaat. Slechts op een paar plaatsen, waar het de uitgevers zonder de akoestische terugkoppeling naar de bandopnamen moeilijk, of onmogelijk leek om de tekst alleen maar lezend te begrijpen, werden kleine verbeteringen in de zinnen aangebracht, door het omgooien van de zinsbouw of aanvullingen. Zulke aanvullingen door de uitgever, zoals waarnemingen, die voor het begrip en de stemming van de zaal waarin het seminar werd gehouden belangrijk leken, werden tussen [...] geplaatst, evenals passages die ook op de band akoestisch niet te verstaan waren. Bepaalde korte episodes, bijvoorbeeld het herhalen van vraag en antwoord om akoestische redenen, die voor het begrip van wat er gezegd werd, niet van betekenis waren en alleen maar onnodig plaats in zouden nemen, werden weggelaten. Woorden en zinnen, die Dr. Spinedi speciaal benadrukt heeft, zijn onderstreept. De namen van collega's, die gedurende het

seminar worden genoemd, werden afgekort. We willen Dr. Dario Spinedi van harte bedanken voor zijn toegewijde werk en voor het feit dat hij zijn inzichten met alle geïnteresseerde homeopathische collega's deelt.

De uitgevers, mei 1998

Voorwoord van de vertaler

"Dit is goud!", staat op het Internet te lezen, voor wie zoekt, naar informatie over dit boek. Vervolgens: "Waarom is dit niet vertaald in het Engels?" Hetzelfde kan worden gezegd over het Nederlands. Sinds de invoering van de Mammoetwet is het immers niet meer vanzelfsprekend, dat Nederlanders naast Engels ook Frans en Duits kunnen lezen, waardoor zij geen toegang tot deze "goudmijn" hebben. Reden genoeg, om het te vertalen en uit te geven.

Wie kankerpatiënten homeopathisch wil behandelen, krijgt door dit boek een gedegen ondergrond uit ruim 200 jaar ervaring en een stevige steun in de rug. Kankerbehandeling vereist een andere aanpak dan een constitutiebehandeling.

Op mijn vraag aan Dr. Spinedi om statistieken, nu wij 13 jaar verder zijn, - zijn kliniek bestaat nog steeds - , kreeg ik van hem het volgende antwoord:

"De universiteit Freiburg in Breisgau heeft over een periode van vier jaar een studie gemaakt met onze patiënten en een vergelijkbare groep patiënten die allopathisch werd behandeld.

Dr. Rostock van de universiteit Freiburg (een oncoloog) becommentarieerde voor ons de statistische uitwerking, waaruit duidelijk bleek dat de levenskwaliteit van de homeopathisch behandelde patiënten statistisch significant beter was. Met betrekking tot de prognose en de overlevingstijd konden er geen verklaringen worden afgelegd, omdat de tijd te kort was. Onze klinische ervaring laat ons zien, dat ook de prognose bij de homeopathisch behandelde patiënten verbeterd wordt. (echter nog niet statistisch vastgelegd)."

Dr. Dario Spinedi moedigt ons aan, om kankerpatiënten naast de reguliere behandeling, in ieder geval homeopathisch te behandelen. In de praktijk blijkt, dat de overlevingskans en de levenskwaliteit hierdoor aanzienlijk kan worden verbeterd.

Eerste dag

Vrijdag, 26 juni 1997

H. Huber [inleiding]: Het weer is eigenlijk precies goed voor ons, want als het hier te warm zou zijn, dan zaten wij hier met zijn allen te bakken achter die grote ramen.

We bedanken Dr. Spinedi allemaal heel hartelijk voor het feit, dat hij nog een keer de lange rit vanuit Locarno naar hier heeft gemaakt, om ons uit zijn [...]. Hij heeft een cadeautje voor mij meegebracht, dat mevrouw K. mij net in mijn hand heeft gedrukt, Het is een brief van de dokter van de patiënte, die deze arts drie weken geleden, uit vertwijfeling, naar Spinedi's kliniek toe had gestuurd, een patiënte met mamacarcinoom en metastasen in de botten. We

hadden haar hier in een antroposofische kliniek in de buurt opgenomen en ze had zulke hevige pijnen, dat ze alleen nog maar onder de morfine kon leven. Het was eigenlijk te voorzien, dat zij, wanneer wij op deze weg zouden voortschrijden, er over enige weken niet meer zou zijn. Ze is naar de kliniek van dokter Spinedi gegaan en komt werkelijk zeer, zeer goed terug. Ze heeft geen morfine meer, ze heeft nog maar heel weinig pijn en ik ben gewoon zo dankbaar, dat zulke dingen bestaan.

Want gewoonlijk, in de praktijk, gaat dat namelijk niet zo. Heel vaak overkomt het mij, zoals u waarschijnlijk ook, dat wij een patiënt of patiënte hebben met de diagnose kanker en dat wij hem de gebruikelijke medische machinerie in moeten laten gaan, omdat wij misschien niet de moed hebben, de kracht, de kennis en de ervaring, om hun heel duidelijk deze dingen af te raden en hun een andere weg aan te raden. Als ik terugdenk, dan verging het mij 10 tot 12 jaar geleden net zo wanneer ik een angina behandelde. Ik stond voor hetzelfde dilemma: mag dat eigenlijk? Mag ik penicilline in feite weglaten, wanneer de allopathische collega's iets anders zeggen en ik het anders heb geleerd op de universiteit? Wat me destijds eigenlijk alleen maar geholpen heeft, was het luisteren naar de raad en de ervaring van oudere homeopathische collega's, die tegen me zeiden, dat het goed zou gaan. En verder was er eigenlijk van de kant van de traditionele medische school niets op tegen. We hebben in de homeopathische literatuur veel collega's: Eli Jones, Burnett, Clarke en nog anderen, die zeer veel ervaring hadden met de behandeling van kanker. Wanneer je die boeken leest, dan komt het soms bij je over als een klein wonder. Zij brengen verslag uit over genezingen met percentages, die deels ver boven de 50% liggen en wij vragen ons af: kunnen wij dat in de huidige tijd eigenlijk nog wel? Waren het andere patiënten? Waren ze minder vergiftigd of wat dan ook. Voor mij is het eigenlijk al een kwestie van, moeten we gewoonweg de moed en kracht opbrengen, om ons zo intensief met deze dingen bezig te houden, zodat wij iets dergelijks opnieuw kunnen bereiken. Wij zijn hier in Bad Imnau en Tübingen is immers zeer dichtbij. En wij hadden hier in Bad Imnau een zeer ervaren homeopathische arts, die Emil Schlegel heette, die een boek geschreven heeft, u [de boekhandelaren] hebt dat daar geloof ik: *Die Krebskrankheit, ihre Natur und ihre Heilmittel*. Je kunt deze arts zeker in de rij plaatsen van de grootste homeopathische artsen, die met kanker konden omgaan. Er bestaan kleine anekdotes: bij het station in Tübingen had je twee bussen. De ene bus reed naar de universiteitskliniek van Tübingen en de andere bus reed naar Dr. Schlegel en de bus die naar Dr. Schlegel reed, was vol en die naar de universiteitskliniek van Tübingen was leeg. Zo gaat het verhaal althans hier in Tübingen. Wanneer je zijn boek leest dan is dat zeer indrukwekkend. Ik zou u er graag een paar kleine dingen uit willen voorlezen. Een deel uit zijn voorwoord. Hij schrijft:

Die Krebskrankheit, 40 Jahre Krebsbehandlung Ihre Natur und ihre Heilmittel, (Hippokrates, 1927, blz.10) en *3e verbeterde uitgave: Emryss Verlag Haarlem 2008, ISBN 978-90-76189-22-2*, blz. 14)

"Ik zou hier nog één opmerking willen maken: de kankertherapie van de moderne medische wereld - wanneer haar chirurgische richting het al verdient om zo te worden betiteld, heeft een radeloze angst voor de natuurlijke dood. Zoals ik dat al zo vaak beleefd heb, rennen doktoren en patiënten regelrecht in het verderf door ongemotiveerde en overhaaste operaties, daar waar het leven nog vele maanden, zelfs jaren, in stand gehouden zou kunnen worden. Nog daarvan afgezien dat, bij een conservatieve behandeling het leven nog tot een zeer draaglijk bestaan zou kunnen worden gerekt, zodat zelfs een mogelijke genezing door de vele kunstmatige verkortingen van het leven wordt uitgesloten, het bepaald niet fraai en piëteitloos is, om alle eerbied voor de natuurlijke afloop van het leven op de laatste plaats te zetten ten gunste van een twijfelachtige, vaak bedrieglijke doorkruising van deze processen. Dit is weliswaar een

kwestie van persoonlijke smaak, maar dat het ook in hoge mate onverstandig is, blijkt uit de vele gebeurtenissen in de praktijk, waarop ik u nu al zou willen voorbereiden.

Het is een feit, dat wij in de moderne chirurgie eigenlijk zo langzaam aan een beetje beginnen te begrijpen. We komen terug, bij borstkanker bijvoorbeeld, van de radicale mastectomieën. 10 jaar geleden heeft men het zo gedaan. Men heeft 15 jaar geleden zelfs, deels uit voorzorg, de andere borst weggenomen. Tegenwoordig zijn er gedeeltelijke resecties met precies dezelfde goede of slechte resultaten. Ik vraag me af, of deze oude artsen - en dat gaat door, dit afraden van een operatie - niet veel, veel meer wisten dan wij tegenwoordig weten met ons traditionele medische denken en of wij niet nog zeer, zeer veel van hen kunnen leren.

Er is nog iets anders in dit boek, dat ook nog zeer veel indruk op me heeft gemaakt, en wel de omgang met de patiënten. U hebt het allemaal wel meegemaakt, dat u uw patiënten vooral naar de grote klinieken in de universiteitskliniek stuurt en hoe ze met de diagnose kanker worden geconfronteerd. Op een manier die bot is, gevoelloos, die de patiënt alle kracht, moed en alle hoop ontnemt, waardoor hun prognose beslist ook nog eens wordt verslechterd. Luistert u naar wat Schlegel daarover zegt, dat is gewoonweg... je moet het werkelijk op de tong laten smelten. Hij zegt tegen zijn patiënten:

[Schlegel, 1927, blz. 246; 2008, blz. 341]

"Maakt u zich geen zorgen, daardoor wordt de zaak alleen maar erger en uw weerstandsvermogen is dan eerder verbruikt. Wees niet bang voor een naam. Kanker is alleen een naam. De gevallen van kanker verlopen uiterst verschillend, er zijn tamelijk veel goedaardige en zelfs die gevallen, die er kwaadaardig uitzien, genezen soms toch. U hebt mijn raad gevraagd, daarom zal ik voor u zorgen en nadenken. Dan hoeft u dat dus niet meer te doen. Doet u, wat ik nu zeg, volgt u mijn voorschriften goed, dan zal ik ook het mijne doen en de middelen doen dan, wat ze moeten doen. Natuurlijk, zekerheid kan ik u niet geven voor een goed verloop en een goede afloop. Wanneer u zekerheid wilt, dan moet u die ergens anders zoeken. Wij mensen hebben in alle levenssituaties alleen maar de onzekerheid meegekregen. Dat is een element, waar we ons steeds bij neer moeten leggen. Misschien wel daarom, opdat we alles in het werk stellen en onze plicht doen. Want iets van te voren niet te weten, daarvoor zijn we voorbestemd. Alleen het werk, maar dan fatsoenlijk werk, dat heeft gewoonlijk enig succes. Daarom hoop ik daar in uw geval ook op. Wanneer u het met dit voorstel eens bent, dan wil ik u graag behandelen."

Dit is een heel ander gevoel, dat we aan onze patiënten kunnen meegeven, wanneer we zo met hen omgaan. Dat deel aan moed en vertrouwen, dat hij heeft gehad, mis ik persoonlijk toch nog op veel vlakken. Maar ik hoop eenvoudigweg, dat wij geleidelijk die moed daarvoor kunnen krijgen en iets van uw [Dr. Spinedi] ervaring, om ooit op dezelfde manier stelling te kunnen nemen en te zeggen: Dit is de juiste weg en het zal goed gaan. Dat hebben we beslist nodig, wanneer wij op dit gebied met de homeopathische geneeskunst in zee willen gaan.

Wanneer wij op dit vlak bezig zijn, op het gebied van de kankertherapie - dan moeten wij erop bedacht zijn, dat wij tegenwind zullen krijgen. De collega's van de gevestigde medische school zullen dat op vele gebieden niet zomaar laten gebeuren, zoals bij een angina of een astma of andere dingen. Wanneer we kijken naar wat Hackethal, of collega Hamer en anderen is overkomen, die op dit gebied hun nek hebben uitgestoken, dan denk ik, waait daar eenvoudigweg een andere wind. Om welke redenen dan ook, het gaat natuurlijk om veel geld, het gaat denk ik, om de macht, dat men het op deze gebieden gewoonweg voor het zeggen heeft. Bijvoorbeeld ook over de traditionele medische statistiek. Wanneer je kijkt op het gebied van mammacarcinoom, dan gebeuren er heel interessante dingen, het is bijvoorbeeld zo, dat er bij toevallige autopsies van vrouwen, die aan andere dingen gestorven zijn, in een

kwart van alle gevallen kwaadaardige cellen in de borst werden gevonden. Bij een kwart van alle vrouwen! Van deze vrouwen heeft slechts een derde een mamma carcinoom of is daar de diagnose van gesteld, en slechts een zevende daarvan is aan mamma carcinoom gestorven, dat wil zeggen 85% van al deze vrouwen heeft kwaadaardige cellen gehad en is er niet aan gestorven. Iets dergelijks weten wij van prostaatkanker al wat langer en het kan ons gewoon helpen, wanneer wij deze dingen zeer duidelijk weten, om er iets tegenin te kunnen brengen, door te zeggen: Volgens de statistieken is het zo en zo. En de statistiek valt niet altijd ten gunste van de traditionele medische wetenschap uit, wanneer wij die nauwkeurig bekijken. En dat geeft ons de speelruimte, om een homeopathische behandeling door te voeren en de patiënten mogelijk zelfs naar een andere prognose te leiden, maar op zijn minst naar een andere kwaliteit van leven.

Ik hoop, dat wij in de komende drie dagen een deel van de kennis, die daarvoor nodig is, een deel van de moed en het vertrouwen kunnen krijgen, om aan deze manier van behandelen te beginnen. Wat wij ons echter ook zouden moeten voornemen, is dat we deze gevallen een keer moeten documenteren, zodat we ze onder elkaar kunnen uitwisselen, waardoor dit ons eenvoudigweg een fundament geeft, waarop wij werkelijk kunnen staan, om vervolgens deze behandelingen zo door te voeren.

Ik zou u [Dr. Spinedi] hier verder het woord willen geven. [Applaus]

Dr. Dario Spinedi: Geachte dames en heren collega's. Ik ben werkelijk intens verheugd om hier samen met u in Bad Imnau te zijn. [Applaus] Ik ben een beetje geschrokken van het grote aantal deelnemers. Vooral om technische redenen: Kunt u me achterin verstaan? Is alles tot achterin goed verstaanbaar? Is de kwaliteit van het geluid goed. Goed dan kunnen we beginnen.

Het thema: De kankerbehandeling. Ik ben hier niet naartoe gekomen, om bepaalde recepten te brengen voor hoe je kanker moet behandelen, die zijn er in ieder geval niet. Er zijn geen recepten in de homeopathie. Elk geval is een geval op zich. Daarom heb ik ook [maar] weinig casussen meegenomen. Het doel van dit seminar, dat heeft mijnheer Huber al zo mooi gezegd, is, dat men na afloop iets van de angst voor kanker heeft verloren. We moeten weten, dat kanker de op één na meest voorkomende doodsoorzaak is, na cardiovasculaire ziekten. Dus zeer veel patiënten. Men zegt, dat 20% van de hele bevolking aan kanker lijdt. Daarom is dat zeer relevant, alleen getalsmatig al. Daarom moet men zich met dit thema bezighouden.

Wanneer iemand de diagnose kanker krijgt, komt vervolgens de angst op. Angst bij de patiënt, maar ook zeer vaak bij de arts. Deze angst is niet goed. Vervolgens komt de patiënt naar ons toe, en onze eerste reactie is: "Ja, nu is het voor mij heel moeilijk". "Misschien is het beter, dat u toch naar de kliniek gaat." En er zijn heel weinig artsen, die de moed hebben, zulke patiënten te behandelen.

Waar komt die angst vandaan, of liever gezegd, hoe kun je er vat op krijgen? Daarvoor heb je twee hoofdwegen: de eerste hoofdweg is het vertrouwen in de goedheid van de Schepper en de tweede is de kennis. Als je iets kent, dan ben je daar later minder bang voor. Daarom zouden we wat meer willen weten over kanker en de behandeling daarvan. Mijn vraag was altijd: Waar vind ik de kennis? Bij de behandeling van chronische ziekten had ik het grote geluk, dat mij alles bespaard bleef, doordat ik Dr. Künzli heb leren kennen. En hij heeft ons zijn ervaring van 40 jaar geschonken en daarom hoefden wij niet veel na te denken. Met gevallen van kanker heeft Dr. Künzli zich al beziggehouden, maar niet op een manier die zo systematisch is, dat hij ons duidelijke aanwijzingen zou hebben kunnen geven, om te weten hoe je daarbij moet handelen. En zo bevonden wij ons een beetje in een lege ruimte. Toen heb ik me afgevraagd, waar die kennis vandaan moet komen en wat de beste manier is om kanker te behandelen.

En daar heeft GOETHE mij bij geholpen met een allegorie, waarin hij zei, dat de kennis van de mens en van de mensheid in een spiraalvormige beweging ontstaat, in een spiraal die zich steeds meer naar boven toe beweegt, waarbij iedere ring, die daar onder zit, de volgende ring dient, zodat die zich verder kan ontwikkelen naar hogere inzichten, omhoog naar de ideële waarheid. Wat betekent dat praktisch gezien voor ons, in de homeopathie? Dat betekent, ongeacht of men nu kanker behandelt of welk ander theoretisch thema ook, dat je je gaat bezighouden met de kennis van de eerste pioniers in de homeopathie en dan kijkt, wat de opvolgers hebben gedaan en degenen, die na hen gekomen zijn en dan zul je met verbazing vaststellen, dat het werkelijk om een spiraal gaat, waarbij elke voorganger iets geleverd heeft voor zijn opvolger. En zo, door de studie van al deze mensen, die erg hun best hebben gedaan op het gebied van de ziekte kanker, zullen we een idee krijgen in welke richting de behandeling van kanker in de toekomst moet gaan en zullen we nu, na deze meer theoretische inleiding in medias res gaan en met wie zullen we natuurlijk beginnen?

Deelnemers/deelneemsters [hierna: D.]: Hahnemann.

Dr. Dario Spinedi [hierna: Sp.] Ja, zeer goed! Wat heeft die gezegd? [Gelach] Het kon niemand anders zijn, dan mijnheer K. Jawel, Hahnemann.

Dus laten we eens zien wat Hahnemann met betrekking tot de ziekte kanker heeft gezegd. Hij heeft een en ander gezegd. En wat Hahnemann gezegd heeft, dat heeft eeuwigheidswaarde! Dat kun je niet van alle auteurs zeggen, die we later zullen aantreffen, maar wat hij gezegd heeft, dat geldt voor altijd en zal altijd gelden. En waar vinden we deze kennis van Hahnemann over kanker? Waar dan wel?

D.: In het *Organon*.

Sp: In het *Organon*. Daarmee kun je niet zo gauw fouten maken! [Gelach] En welke paragraaf mag dat dan wel zijn?

D.: 205

Sp: 205. Dus beginnen we nu bij 172. Dan komen we wel bij 205 [Gelach]. Dus nu heb ik iemand nodig, die zo aardig wil zijn om mij te helpen bij het lezen. Anders heb ik midden in het seminar geen stem meer. Wie zou me willen helpen? Graag, dank u wel mijnheer K. Dus we beginnen met paragraaf 172 uit de 6de uitgave van het *Organon*.

[*Samuel Hahnemann, Organon der Heilkunst, 6. Auflage, 1921, Haug 1996*]

(Voor de vertaling heb ik gebruik gemaakt van *Organon der geneeskunst, zesde editie uit 1983* van VSM geneesmiddelen bv in Alkmaar. Heb die echter, waar de woorden van Hahnemann voor mijn gevoel pregnanter waren, dan de overigens uitstekende Nederlandse vertaling van O.A.E. Goetze, wat meer letterlijk weergegeven. *De vertaler*)

" §172: Een soortgelijke moeilijkheid ontstaat door *het al te geringe aantal symptomen* van een ziekte die moet worden genezen, een omstandigheid, die onze zorgvuldige aandacht verdient, omdat, door die op te ruimen, bijna alle moeilijkheden van deze meest volmaakte van alle mogelijke geneeswijzen zijn opgeheven (wanneer je het nog niet volledige arsenaal van de tot nu toe bekende homeopathische geneesmiddelen niet meerekent.).

§173: "Alleen die ziekten, die men *eenzijdige ziekten* kan noemen, schijnen maar weinig symptomen te hebben en die zijn daarom moeilijker genezen, omdat er maar één symptoom of een paar hoofdsymptomen er uitspringen, die bijna de hele rest van de overige verschijnselen overschaduwden. Zij behoren voor het grootste deel tot de chronische ziekten."

Sp.: Ja, om ervoor te zorgen dat we niet verdwalen, zal ik steeds een klein commentaar geven. Dus: bijvoorbeeld vergevorderde gevallen van kanker behoren daartoe. Dus gevallen van kanker, die een bepaald punt hebben bereikt, behoren dan tot de eenzijdige ziekten. Daarom

moeten we, wanneer we die behandelen, deze paragraaf heel nauwkeurig bestuderen, want, zonder deze kennis, zullen we deze gevallen nooit kunnen genezen. Dat is heel belangrijk. Laten we verder lezen.

"§174: Hun hoofdsymptoom kan ofwel door een innerlijk lijden (bv. hoofdpijn gedurende vele jaren, jarenlange diarree, een oude cardialgie enz.) of een meer uitwendig lijden zijn. Dat laatste noemt men bij voorkeur *lokale ziekten*.

§175: Bij eenzijdige ziekten van de eerste soort, ligt het vaak alleen maar aan de onoplettendheid van de medische waarnemer, wanneer hij die verschijnselen, die aanwezig zijn en die noodzakelijk zijn voor het verkrijgen van een volledig beeld van de contouren van de ziekte, niet volledig opspoort.

§176: Maar toch zijn er nog een paar kwalen van deze soort, die na alle onderzoeken, die er tot dusver zijn gedaan (§84 - §98) behalve een paar sterke heftige klachten, de overige symptomen slechts onduidelijk laten waarnemen.

§177: "Om nu ook *dit*, weliswaar *zeer zeldzame* geval met goed succes te lijf te gaan, kiest men allereerst, naar aanleiding van deze weinige symptomen, het naar beste weten gekozen homeopathische geneesmiddel, dat bij deze symptomen past."

Sp.: Om het nu niet te droog te maken, zullen we dit oefenen aan de hand van een casus, deze paragraaf. Ik zal nu een mooi geval van kanker voorlezen en zal het uit het Engels vertalen. En vervolgens, wanneer het erop aankomt, dat jullie aantekeningen maken, dan zeg ik het jullie, omdat ik graag zou willen, dat jullie aan de hand van §177 dan deze casus oplossen.

Het is het jaar 1841. - Dus nu, wanneer jullie willen, kunnen jullie aantekeningen maken, maar dat is niet beslist noodzakelijk, om het middel te vinden. Ik lees allereerst de hele inleiding.- de plaats is Milaan. Het gaat om de Veldmaarschalk graaf Radetzki. Diagnose: Fungus carcinoom van het rechteroog.

In januari 1841, toen hij 75 jaar oud was, leed de beroemde Oostenrijkse veldmaarschalk, graaf Radetzki, aan een tumor in de rechter orbita. Een tumor die de rechter oogappel naar buiten en naar beneden drukte. De tumor was begonnen in oktober van het jaar daarvoor. De keizer, die een grote vriend van de veldmaarschalk was, stuurde Dr. Jäeger, professor in de oogheelkunde aan de heilige Jozef Academie in Wenen naar hem naar toe, naar Milaan, zodat die in overleg kon gaan met professor Flarer, een oogspecialist aan Universiteit van Pavia. Samen met deze twee was er ook de homeopaat, Dr. Hartung. Dit drietal ontmoette elkaar op 26 januari en na een grondig onderzoek zeiden [ze] eenstemmig, dat deze ziekte een fungueuse kanker was. De twee professoren zeiden, dat die niet te genezen was en dat ze geen methodes kenden, waarmee die zou kunnen worden genezen en dat de dood alleen nog maar een kwestie van tijd was. En dat er geen medicijn was, met het vermogen, om daar iets aan te doen. Dr. Hartung was het ermee eens, dat dit, met de gebruikelijke methoden, werkelijk een ongeneeslijk geval was. Hij meende echter, dat je met homeopathie wat zou kunnen bereiken. En daar zien we een eerste punt. Wat voor punt valt op bij Dr. Hartung?

D.: Hoop.

Sp.: Hoop en?

D.: Vertrouwen.

Sp.: En?

D.: Moed.

Sp.: Moed ... Moed! Hij staat daar voor de ogen van deze twee grote specialisten en hij riskeert, dat de hele homeopathie door het slijk gehaald wordt. En toch, hij vertrouwt!

Waarschijnlijk werd dat vertrouwen opgewekt door het gevoel van medeleven. Omdat medeleven de basis is voor het vertrouwen. Met deze man, die zo lijdt. Hij heeft gezegd: "Ik wil in ieder geval proberen, iets voor u te doen. En nu, is er gebeurd?"

Dr. Hartung heeft hem behandeld en op 16 maart was hij volkomen genezen.

Dat wil zeggen, deze fungus, dit sarcoom heeft zich teruggetrokken in het oog, het oog nam zijn oude plaats in en was genezen. En maarschalk Radetzki heeft een prachtige brief geschreven, waarin hij bevestigt, dat men hem homeopathisch van deze kwaadaardige tumor heeft kunnen genezen.

Nu, wanneer jullie dat willen, kunnen jullie beginnen te schrijven, omdat jullie het middel moeten vinden of de middelen.

Dr. Hartung beschrijft het geval als volgt: het was een harde grijsblauwachtige tumor, die de hele orbita opvulde en het oog naar buiten drukte. Onder het ooglid kon je duidelijk de fungueuse aard zien. - Dat is een oude benaming, fungus: Dat waren bloedige tumoren, kwaadaardige, die erg gemakkelijk hebben gebloed. Dat was wat men onder fungus verstond. - De oogappel werd tegen de buitenste canthus gedrukt en was onbeweeglijk, kon zich helemaal niet meer bewegen. En daarin waren stekende, scheurende, brandende pijnen en jeuk. Het oog zelf deed geen pijn, maar het was blind, kon niets meer zien. De oogleden waren opgerekt, gezwollen, zwart en blauw en onbeweeglijk. De conjunctiva, de plica semilunaris en de caruncula lacrimalis hadden losgelaten waren smerig rood, bedekt met een dik weefsel van variceuze vaten.

Wij staan hier heel duidelijk voor een geval, zoals dat in deze paragraaf beschreven is en speciaal §177 zegt ons, hoe wij in een dergelijk geval moeten handelen. Proberen jullie nu eens op basis van deze symptomen en deze paragraaf een middel te zoeken. Als kleine troost: ook Dr. Hartung heeft de eerste de beste keer niet meteen het juiste middel gevonden.

[Na enige tijd van repertorisatie door de deelnemers]

Zullen we het nu samen eens proberen? Welke symptomen zouden jullie in dit geval nemen?

D.: *Tumor, angioma* of *fungus* in de Synthesis, bladzijde 1695.

Sp.: Dus, *carcinoma; eyes...* onder *eyes*, of?

D.: Nee, ik heb bij *Generals* gekeken.

Sp.: U hebt bij *Generals...*, waarom niet *eyes* nemen? Dus, kanker van het oog, fungueus. Ja en wat verder nog? We hebben het nu over eenzijdige ziekten. En daar moet je nu eenmaal die symptomen nemen, die aanwezig zijn. Dat is een beetje anders, dan bij de chronische ziekten. Wat nemen we nog meer?

D.: De blauwzwarte kleur.

Sp.: Zeer goed, dus: blauwe kleur, blauwzwarte kleur. En verder?

D.: De pijnen.

Sp.: De pijnen, wat voor pijnen hebben we?

D.: Stekende ...

Sp.: Ja, brandend ...

D.: En jeuk, dat is zeer eigenaardig. Bij de pijnen is er ook nog het jeuken, dat is iets eigenaardigs.

Sp.: Brandend, uitstekend, scheurend, jeuk. En verder nog?

D.: *Ogen; tumor; sarcoom*.

Sp.: Het is niet bepaald een sarcoom, deze fungus. Heb ik sarcoom gezegd? Heb ik sarcoom gedictieerd?

D.: Dat was de diagnose van de reguliere arts.

Sp.: Fungus carcinoma of the right orbita staat als titel er boven, [het] is een fungueus gezwel, d.w.z. deze bloedende tumoren.

D.: Exophthalmus.

Sp.: Ja, is dat opvallend, deze Exophthalmus?

D.: Nee.

Sp.: Dat is onder invloed van de tumor, nietwaar? Die drukt het oog zo naar buiten.

Wat is nog meer frapperend?

D.: Het ontbreken van pijn aan het oog zelf.

Sp.: Precies, dan zijn de weefsels om het oog heen aangedaan. Het oog zelf doet geen pijn.

D.: De variceuze vaten.

Sp.: Ja, dat is ook opvallend, dat netwerk van variceuze vaten, nietwaar? Wanneer je een beetje ervaring hebt met de materie medica en deze symptomen ziet, dan denk je toch meteen aan wat?

D.: Aan Carbo animalis.

Sp.: Carbo animalis, precies. Dus wanneer je een beetje de Materie Medica van de kankermiddelen hebt bestudeerd en dan deze symptomen ziet, dan springt juist Carbo animalis in het oog.

We kunnen dat ook in het repertorium zoeken onder: *Cancer, eyes*, dus kanker van de ogen, in de *Complete* staat er, geloof ik, ook nog *fungus* en daar staat ook Carbo animalis erbij. Hebben jullie dat gezien? Het staat niet in *Synthesis*. In de *Complete* staat? ... Carbo animalis? Goed.

Dan de blauwe kleur, waar zoeken we de blauwe kleur van de tumor. Dat zoeken we bij *huid, skin; discoloration; bluish*. Alles zo blauwachtig. Wat is er verder nog opvallend aan deze tumor? ... Dat die zo gemakkelijk ...?

D: ... Bloedt erg.

Sp.: Bloedt, *zeer* gemakkelijk bloedt. En daar heb ik mezelf geholpen met de rubriek *Wounds en bleeding freely*; gewoon: gemakkelijk bloedende wonden. Je moet soms een beetje spelen bij de repertorisatie, dus: *wonden bloeden gemakkelijk* onder *Generals*.

Staat daar Carbo animalis bij? Ja, dat staat er in. Juist, deze gemakkelijke tendens tot bloeden. Wanneer we die symptomen nemen, komen we op drie middelen, vooral: Silicea, Phosphorus en Carbo animalis. Maar wanneer we tussen Phosphorus en Carbo animalis moeten differentiëren en een dergelijk veneus netwerk zien, dan valt de keuze natuurlijk tamelijk duidelijk op Carbo animalis - deze veneuze stase, die blauwachtige verkleuring. En nu hebben we Carbo animalis gevonden en zijn we helemaal gelukkig. Maar de homeopathie heeft altijd verrassingen in petto. Laten we eens kijken, hoe het bij Dr. Hartung gegaan is: Hij heeft allereerst Arsenicum gegeven. Dat is immers het kankermiddel bij uitstek, nietwaar? Dat geef je, wanneer je niets anders weet. Psorinum, Herpetinum - het heeft allemaal niets gedaan. Maar toen is hij snel op Carbo animalis gekomen, hij was een zeer goede arts. Dus Carbo animalis 30, toen is de bloeding en de groei gestopt. Carbo animalis 30!

Maar: er volgde geen verbetering! En dat wil je toch graag hebben, nietwaar? Wanneer je denkt, nu heb ik een goed middel gevonden en er volgt geen verbetering bij een tumor. Zeker, hij groeit niet meer, hij bloedt niet meer, maar wie heeft er graag een oog, dat zo naar buiten wordt gedrukt?

Wat zou er aan de hand kunnen zijn, in dit soort gevallen? Stel je voor, zo'n maarschalk, een veldmaarschalk: een Sycose, nietwaar? En daarom, vanuit zijn grote kennis en vanuit dit veneuze netwerk, dat een typisch kenmerk voor Thuja is, heeft hij hem Thuja tussendoor gegeven. Dit veneuze netwerk is ook een typisch teken voor Thuja.

Hij heeft Thuja, een druppel van de D 30 gegeven, in een glas water, drie keer per dag. En op dat moment is de pijn volledig gestopt, ze nam af, maar toen kwam het tot een bepaalde stilstand en toen heeft hij weer Carbo animalis gegeven, toen ging het weer verder, en zo heeft hij een evenwicht gevonden in de wekelijkse afwisselingen van Carbo animalis en Thuja tot aan een complete genezing. {Vertaler: Zie ook de tekening bij mijn inleiding: De Carbo a. stimuleert het auto-immuunsysteem tot een reactie. Het plantaardige middel Thuja, volgens Hahnemann bij uitstek geschikt om Sycose, resultaat van gonorrhoe, te genezen, zorgt met

ondersteuning van de Carbo, die de psorische indifferentie opheft, voor de genezing van deze acute uiting van de constitutie, die of wel het resultaat van een vroegere besmetting is, of mogelijk voortkomt uit een erfelijke tendens}

Dat is een individuele therapie. Hij heeft er gewoon naar gezocht, nietwaar? Dat staat in geen enkel boek geschreven, hoe je bij kanker moet handelen. Je begint gewoon ergens en precies, zoals het in deze paragraaf geschreven staat. Wij zullen alles nog lezen. Carbo - Sycose: daartussen Thuja, hij haalt weg: Carbo werkt goed. Weer Thuja, en steeds een stapje vooruit tot aan de complete genezing!

En dan kun je theoretiseren zoveel als je wilt, maar wanneer zoiets genezen is, is het genezen. Het is gewoon een pracht werk.

D.: Kon hij weer zien?

Sp.: Nou, wat staat daar? Het resultaat was boven alle verwachting. Binnen zes weken was deze fungus progressief afgenomen, was hij verdwenen, en het oog heeft weer volkomen zijn gezichtsvermogen teruggekregen. Dus, over zulke dingen kun je niet theoretiseren.

Is er al een beetje van de angst voor kanker verdwenen? [Gelach]

Dus, beetje bij beetje; je moet ook niet al te euforisch worden. Goed, dat was ter illustratie van deze §177, laten we nu een beetje verder gaan met lezen.

D.: Mag ik nog vlug een kleine aanvulling geven op Dr. Hartung?

Als gevolg van het succes van deze behandeling is Dr. Hartung benoemd tot opperste militaire arts van het Italiaanse leger in het Habsburgse keizerrijk. Bovendien heeft hij van Hahnemann persoonlijk de Hahnemann-ring uitgereikt gekregen. Hij heeft met Hahnemann ... of Hahnemann heeft met hem gecorrespondeerd, en hij heeft voor deze prestatie de Hahnemann-ring gekregen.

De Hahnemann-ring bevindt zich tegenwoordig nog in de nalatenschap van Dr. Hartung. Er is een arts en collega, Dr. Hartung, in het Rijnland, en met die heb ik gecorrespondeerd over deze nalatenschap en hij heeft mij ook de ziektegeschiedenis van Radetzki toegestuurd. Dus in de nalatenschap van Dr. Hartung bestaat het allemaal nog.

Sp.: Een mooier kader voor mijn uiteenzettingen kon ik niet krijgen. Dank u wel mijnheer K. Wij zullen nu verder lezen: §178.

"§178: Het zal echter soms wel eens gebeuren, dat dit, met zorgvuldig in acht nemen van de homeopathische wetten gekozen medicijn, de daarbij passende, erop gelijkende, kunstmatige ziekte oplevert voor de vernietiging van het aanwezige kwaad, wat des te eerder mogelijk is, wanneer deze weinige ziektesymptomen zeer opvallend, omschreven, en des te zeldzamer van aard zijn of zich specifiek onderscheiden (karakteristiek zijn).

Sp.: Dat is zeer belangrijk! Want niet alleen het organisme als totaliteit is in staat, zijn individualiteit uitdrukken, maar ook de tumor. De tumor heeft ook zijn individualiteit. Niet alle tumoren zijn gelijk. En wanneer men kanker behandelt, dan moet je naar de individualiteit van de kanker zoeken. En de individualiteit van deze kanker was de blauwe kleur, was dat hij het oog had aangetast, was, dat hij een veneus netwerk had, dat hij brandende, scheurende, stekende pijnen met jeuk had en dat hij gemakkelijk had gebloed. Dat zijn, met betrekking tot kanker nooit lokale symptomen. Dat zijn §153-symptomen, in de zin van Hahnemann, *opvallende, merkwaardige, ongewone en typerende (karakteristieke) verschijnselen en symptomen*, omdat ze deze kanker karakteriseren. Dus, moeten wij bij die kanker het individuele zoeken. En ons niet op de totaliteit van de symptomen storten, zoals bij de andere chronische ziekten. Die zijn zeldzamer, die gevallen, waarbij men zich met de totaliteit ... - die moet je in ieder geval altijd verzamelen - maar niet altijd lukt het, om met de totaliteit, het middel voor de kanker te zoeken. Dat zullen we nog verder uiteenzetten.

Weten jullie nog van dat geval van dat sarcoom, dat ik vorig jaar heb behandeld daar in Bad Innau, Osteosarcoom, van Carleton? Dat hij heeft genezen met Rhus toxicodendron? De meesten van jullie hebben gezocht naar de totaliteit van de symptomen, en niemand is op Rhus toxicodendron gekomen. Maar hij heeft alleen maar drie symptomen genomen: sarcoom aan het been, beter door beweging, en door rust, en er zat een rode tekening op met van die uitstralingen als de spaken van een fiets. En deze drie symptomen hebben hem naar Rhus toxicodendron geleid. En hij heeft het sarcoom met Rhus toxicodendron genezen. Weten jullie het nog? Hij heeft in de kanker de individualiteit gezien. En de totaliteit van al die symptomen bij elkaar - jullie hebben er een uur lang naar gezocht – die hebben nooit naar de Rhus-t geleid. Zo moet je te werk gaan.

Laten we verder lezen.

"§179: Veel vaker echter kan het hier als eerste gekozen middel alleen maar voor een deel, dat wil zeggen, niet precies, overeenkomen, omdat er geen meerderheid van symptomen was, die naar een passende keuze leidde.

§180 Daar zal nu dit, weliswaar zo goed als maar mogelijk gekozen, maar vanwege bovengenoemde oorzaak, slechts onvolmaakte homeopathische medicijn, bij haar werking tegen de ziekte, waarmee ze maar ten dele analoog is - net als in bovengenoemd (§162) geval, waar de armoede aan homeopathische geneesmiddelen de keuze alleen maar onvolledig liet zijn - bijwerkingen oproepen, en verscheidene bijzonderheden uit haar eigen symptomereeks vermengen met de toestand van de zieke, *die echter toch tegelijkertijd, hoewel deze klachten tot nu toe nog niet of slechts zelden werden gevoeld, klachten van de ziekte zelf zijn*. Er zullen bijzonderheden naar voren komen of zich in hoge mate ontwikkelen, die de zieke kort daarvoor helemaal nog niet of nog niet duidelijk had waargenomen."

.....
Sp.: Ja, opnieuw vermeldt Hahnemann, dat wanneer het middel nieuwe symptomen heeft geproduceerd, of wanneer de ziekte niet geneest, dan geef je daarna het nieuwe middel. En dat kun je alleen maar doen - ik herhaal het - wanneer je Q-potenties gebruikt, alleen wanneer je dagelijks een visite aflegt. Het zou nog beter zijn, om dat twee keer per dag te doen, wanneer je Q-potenties vaak geeft, omdat het beeld zich zo snel wijzigt. Bij C potenties is [het] anders. Je geeft bijvoorbeeld een XM en pas tegen het einde van de XM-werking, of in het midden, komen er nieuwe symptomen uit. Maar die komen er zo onopvallend uit. Met Q-potenties gaat het veel sneller. Dat is het voordeel, maar het nadeel is het uiterst precies observeren van de patiënt. We hebben het nu toch over gevallen van kanker, nietwaar? Waar alles snel gaat. Wanneer een metastase aan het groeien is, dan kun je niet wekenlang wachten, dan moet je handelen, iets goeds geven. Dat daarover...

.....pag 25

[J.T. Kent *Minor writings*, 1885, Haug 1987, blz. 341 *epithelioma*]

Het gaat om een epitheloom, dus allemaal kankergevallen. "Epitheloom op het linker bovenste ooglid. De korstjes die van dit epitheloom loslaten, alle drie of vier weken, zijn donkerrood. Er ontstaan fissura en hij bloedt in het voorjaar, een keer per jaar. Soms pulseert het inwendig. Het ooglid is dik en verhard. Geen enkel constitutioneel symptoom kon er worden ontdekt. "En degene, die dat zegt, is James Taylor Kent. Dus, kunnen we hem geloven.

Wat voor middel heeft hij gegeven? Zoek de rubrieken en motiveer het dan goed.

Volgens Hahnemann, wanneer wij een dergelijk epitheloom met inwendig toegediende middelen hebben genezen, hebben we de hele mens genezen.

[Na een korte repertorisatie door de deelnemers]

Zullen wij het nu samen proberen? De oefening, waarbij ik straks lang zal wachten, komt in de namiddag. Dan, tot de oplossing van jullie kant komt, zeg ik niets, maar vanmorgen help ik een beetje, omdat het meer casussen zijn, om de paragrafen te verduidelijken. Wat zijn de

juiste rubrieken? Hahnemann zegt, dat wij een lokale aandoening heel nauwkeurig moeten bekijken, nietwaar? Wat hoort er dan allemaal bij?

D.: Fissuren in het bovenste ooglid.

Sp.: Fissuren in het bovenste ooglid.

D.: De periodiciteit.

Sp.: Ja, de Periodiciteit. Misschien is het nog frapperend ... Ik schrijf op: de fissuren - die zijn er ook. Goed. Fissuren, bloedig, in het bovenste ooglid. Ja, periodiciteit ...

D.: Een keer per jaar.

Sp.: Heel goed! Dat is de sleutel die het ons mogelijk maakt om deze casus op te lossen. Het is duidelijk, het komt in de lente, er zijn twee periodiciteiten in deze casus. Voor het oplossen van iedere casus is een bepaalde kunst nodig. En die kunst is elk symptoom uit te wringen, zoveel als maar mogelijk is. Daarom in de mededeling: in het voorjaar altijd weer, dat zijn twee aanwijzingen. Een keer per jaar, periodiciteit jaarlijks en in de lente. Allebei nemen! Want dat alleen stelt ons in staat, een heldere diagnose van het middel te maken. Lente. Wat nog meer? ... Wat hebben we bij de vorige casus geleerd?

D.: Epithelium.

Sp.: Zeer goed. En waar?

D.: Op het ooglid.

Sp.: Op het ooglid. Dat is ook een opvallend symptoom, dat nou juist het ooglid daardoor wordt aangedaan. Daarom: Kanker, en speciaal epithelium, - Nu is het niet meer een fungus, maar een epithelium, - Op het ooglid. Laten we die rubrieken is bekijken om te zien of we dan wat kunnen vinden.

Laten we de rubriek nemen: *eyes; cancer/ogen; kanker; epithelium; ooglid*, is er zoiets? Wat voor middelen staan er bij epithelium van het ooglid?

D.: Hydr., Lach., Phyt., Thuj.

Sp.: Conium, in de *Complete*, niet? Conium, *Ranunculus bulbosus*.

D.: En *Sepia*, als toevoeging van Kent.

Sp.: *Sepia*? Goed ... Dus, zeer goed. Nu nemen we de periodiciteit iedere lente: *Generals; periodicity...* Of: niet *periodicity*, pardon: *seasons; spring* in de *Complete*, of *spring* in het [repertorium] *Generale*.

Wat staat er nu? Wie heeft de rubriek in de *Complete*? *Lente*.

D.: *Lachesis* en *Conium*.

Sp.: *Lachesis* en *Conium*, zeer goed. Blijft over, wanneer we de periodiciteit ...

D.: En *Sepia* als toevoeging.

Sp.: *Sepia* - zeer goed. Nu nemen de periodiciteit jaarlijks, *periodicity; annualy*.

D.: Alleen *Lachesis*.

Sp.: Alleen *Lachesis*! Dat wilden we immers. Alleen *Lachesis*.

En nu, hoe heeft Kent *Lachesis* gedoseerd, en hij heeft de Q-potenties niet gekend.

Het was in 1885, dat was de tijd, waarin Kent zijn scala nog niet had. Hij heeft gewoon iets gegeven. Hij heeft *Lachesis* 4 M gegeven, 4000. En dan heeft hij dat zeven maanden laten werken en de tumor is compleet verdwenen. *Lachesis* 4 M zeven maanden - volledige genezing. En de tumor bestond al verscheidene jaren en werd steeds groter. Dus geen spontane genezing. "Several years of standing" staat er in de inleiding van deze casus. Zo zien jullie, Hahnemann heeft ons de sleutel al in de hand gegeven. Tegenwoordig kunnen we dat lezen, deze sleutel, dankzij de auteurs die later gekomen zijn.

Sp.: Juist. Bij deze paragraaf zullen we weer een interessante casus uit het boek van Burnett lezen. Bladzijde 124. Dus uit het boek *Curability of tumours by medicines: een talkachtige tumor van de hoofdhuid*. Dat zijn die Atheromen.

[Burnett, *Die Heilbarkeit von Tumoren durch Arzneimittel*, 1893, Müller & Steinicke, 1991, blz. 124: *Talgiger Tumor der Kopfhaut* (talkachtige tumor van de hoofdhuid)]

" Een getrouwde dame, moeder van drie kinderen, kwam tegen het einde van het jaar 1887 onder mijn behandeling vanwege een groot aantal klachten. Ze liep tegen de 50 en had een dubbelzijdig cataract. Wanneer ik zeg, dat ze vanwege een aantal klachten kwam, dan is dat niet helemaal datgene, wat ik bedoel: ik zou beter kunnen zeggen, dat zij - hoewel ze een aantal klachten had - vanwege deze cataract naar me toekwam en bijna bang was, dat ik daarnaast toevallig ook nog iets anders zou kunnen genezen. Er zat een tamelijk grote talgretentiecyste op de hoofdhuid van de dame, die uiteindelijk door mijn behandeling verdween. Ze had zeer veel middelen van mij gekregen, haar totale gezondheidstoestand verbeterde zich langzaam, ze werd veel krachtiger, haar haar, dat zeer dun was geweest, groeide weer en in de herfst van 1889, terwijl ze Acidum uricum C5 nam, verdween de talgretentiecyste, nadat hij was opengebroken en pus was gaan uitscheiden..."

Sp.: Dus: Acidum uricum. Met dit middel is dit Atheroom verdwenen. En het is zeer interessant, wanneer je leest, wat er nu volgt.

" ... Deze talgretentiecysten zijn zeer eigenaardige dingen, die mij biologisch gezien een moeilijk raadsel opgeven. Bijvoorbeeld: waarom volgen er nierziekten, wanneer men ze met geweld verwijdert? ..."

Sp.: Dus wanneer men deze Atheromen met een excisie verwijdert, zoals de chirurgen zeggen, volgen er nierziekten. We hebben dus gezien, dat hij de vrouw genezen heeft met Acidum uricum, nietwaar? Dat heeft zeer veel met de nieren te maken. Dus, wat gebeurt er verder nog, wanneer men een Atheroom verwijdert, zegt Burnett?

"... Waarom zijn mensen met een talgretentiecyste zo vatbaar voor pijnen en parese? ..."

Sp.: Paresen! Dus een mens, die dat krijgt, staat voor de mogelijkheid van een nierziekte of een parese ... - Dus is het de laatste waarschuwing. Men moet dat er nooit uitsnijden. Er kan niets gebeuren, wanneer je geluk hebt, maar dat kan ook wel gebeuren, dat zijn de waarnemingen van Burnett. Laten we verder lezen.

"... Momenteel bestudeer ik een aantal daarvan met groot interesse; en hoewel ik ze niet zelden genees, kan ik niet zeggen, dat ik ze begrijp. Talgachtige cystes van de afgesloten uitgangen van de talgklieren zijn alleen maar de gortdroge stof van het geval."

Sp.: Hij wil daarmee zeggen, dat is alleen maar het topje van de ijsberg is, nietwaar? Dat zijn deze lokale dingen, laten we verder lezen, §202.

Blz 38

Sp.: Juist. Bij deze paragraaf zullen we weer een interessante casus uit het boek van Burnett lezen. Bladzijde 124. Dus uit het boek *Curability of tumours by medicines: een talkachtige tumor van de hoofdhuid*. Dat zijn die Atheromen.

[Burnett, *Die Heilbarkeit von Tumoren durch Arzneimittel*, 1893, Müller & Steinicke, 1991, blz. 124: *Talgiger Tumor der Kopfhaut* (talgachtige tumor van de hoofdhuid)]

" Een getrouwde dame, moeder van drie kinderen, kwam tegen het einde van het jaar 1887 onder mijn behandeling vanwege een groot aantal klachten. Ze liep tegen de 50 en had een dubbelzijdig cataract. Wanneer ik zeg, dat ze vanwege een aantal klachten kwam, dan is dat niet helemaal datgene, wat ik bedoel: ik zou beter kunnen zeggen, dat zij - hoewel ze een aantal klachten had - vanwege deze cataract naar me toekwam en bijna bang was, dat ik daarnaast toevallig ook nog iets anders zou kunnen genezen. Er zat een tamelijk grote talgretentiecyste op de hoofdhuid van de dame, die uiteindelijk door mijn behandeling verdween. Ze had zeer veel middelen van mij gekregen, haar totale gezondheidstoestand verbeterde zich langzaam, ze werd veel krachtiger, haar haar, dat zeer dun was geweest, groeide weer en in de herfst van 1889, terwijl ze Acidum uricum C5 nam, verdween de talgretentiecyste, nadat hij was opengebroken en pus was gaan uitscheiden..."

Sp.: Dus: Acidum uricum. Met dit middel is dit Atheroom verdwenen. En het is zeer interessant, wanneer je leest, wat er nu volgt.

" ... Deze talgretentiecysten zijn zeer eigenaardige dingen, die mij biologisch gezien een moeilijk raadsel opgeven. Bijvoorbeeld: waarom volgen er nierziekten, wanneer men ze met geweld verwijdert? ..."

Sp.: Dus wanneer men deze Atheromen met een excisie verwijdert, zoals de chirurgen zeggen, volgen er nierziekten. We hebben dus gezien, dat hij de vrouw genezen heeft met Acidum uricum, nietwaar? Dat heeft zeer veel met de nieren te maken. Dus, wat gebeurt er verder nog, wanneer men een Atheroom verwijdert, zegt Burnett?

"... Waarom zijn mensen met een talgretentiecyste zo vatbaar voor pijnen en parese? ..."

Sp.: Paresen! Dus een mens, die dat krijgt, staat voor de mogelijkheid van een nierziekte of een parese ... - Dus is het de laatste waarschuwing. Men moet dat er nooit uitsnijden. Er kan niets gebeuren, wanneer je geluk hebt, maar dat kan ook wel gebeuren, dat zijn de waarnemingen van Burnett. Laten we verder lezen.

"... Momenteel bestudeer ik een aantal daarvan met groot interesse; en hoewel ik ze niet zelden genees, kan ik niet zeggen, dat ik ze begrijp. Talgachtige cystes van de afgesloten uitgangen van de talgklieren zijn alleen maar de gortdroge stof van het geval."

Sp.: Hij wil daarmee zeggen, dat is alleen maar het topje van de ijsberg is, nietwaar? Dat zijn deze lokale dingen, laten we verder lezen, §202.

.....

Blz

37

Sp.: Wij zullen vandaag aan de hand van een casus praktisch oefenen wat we hebben gehoord. Deze casus is in twee delen gesplitst. De eerste anamnese, dat zijn de eerste twee bladzijden en alleen met deze twee bladzijden moeten jullie je vandaag bezighouden. De andere bladzijden laten we nog even. Dat latere verloop, dat interesseert ons vandaag helemaal niet. Dus iedereen probeert aan de hand van deze informatie een middel uit te zoeken voor deze

vrouw met borstkanker. Dat is dus een geval, dat ik 10 jaar lang heb gevolgd, daarom heb ik het gewaagd om deze casus te presenteren. Degenen, die het middel gevonden hebben, komen straks naar voren en we bekijken hem samen. Wanneer een aantal de casus opgelost heeft, dan bespreken we hem gezamenlijk.

Casus:

"F. E., een 45 -jarige vrouw consulteert mij op 5.1.87 vanwege een kwaadaardige tumor in de rechter borst.

Zij is sinds 15 jaar weduwe. Haar man is gestorven aan een hartinfarct.

Ze leed zeer na zijn dood.

Ze heeft 3 kinderen: 19, 17, 15, drie jongens.

Twee abortussen tussen de 2e en 3e maand.

Ze is huisvrouw.

Ze vertelt nu spontaan:

Ik kom vanwege mijn borsttumor rechts. Ik merkte aan de rechter borst zoiets als een deuk.

Werd twee jaar geleden voor het laatst gecontroleerd en de dokter heeft me toen een mammografie voorgeschreven. Die heb ik jammer genoeg pas een jaar later laten maken.

Bij Dr. P. Hij zei een stertumor.

Wanneer die begint te degenereren, heeft hij een maligne tendens.

Men raadde mij na de biopsie aan, mij direct te laten opereren. Daar zag ik van af. Dat was op 17.12.1986.

Ze heeft asgrijs haar en blauwe ogen.

Ik wilde al eerder komen, vanwege mijn grote nervositeit.

Ik ben geen hysterica, maar ik verdraag bijna niets meer, zo geprikkeld ben ik.

Altijd al, maar de laatste tijd merk ik dat vooral.

De dokter let niet speciaal op die nervositeit.

De menses zijn regelmatig.

Voor de geboorten zeer sterke hoofdpijnen voor het begin van de menstruatie.

Heb ook pijnen vanuit het sacrum uitstralend naar de inguina.

Na de geboorten regelmatige menses, ongeveer 28 dagen.

Ik leed veel aan maagpijn.

Appendectomie met 20 jaar.

Van 1964 tot 1966 had ik altijd maagpijn, tot ze een stuk van mijn maag en mijn darm vanwege een gastroduodenaalulcus weg opereerden.

Twee keizersneden: bij het eerste kind had ik een spastische gecontraheerde baarmoedermond.

Als meisje leed ik veel honger.

Ik had geen vader, ik was geen gewenst kind.

Men gaf mij af aan een instituut en daarin leed ik veel honger, omdat er niet genoeg te eten was en daarom ging ik vaak naar de varkensstal en zocht daar resten om te eten.

Daar had ik toen een infectie aan mijn linkerbeen.

Men wilde mij zelfs niet opereren, met normale kost heelde het spontaan.

Ik leed ook aan convergerende strabismus.

Had de gebruikelijke kinderziektes. Veel ongelukken. Alle vingernagels gewisseld door ongelukken.

Had altijd een knikker op mijn hoofd, na een lel. Het was een vetknikkertje.

Na deze operatie geen hoofdpijnen.

Ik merk heel veel van het weer. Wanneer het waait, dan zijn mijn zenuwen meer gespannen.

Maar bij wind zou ik voortdurend slapen. *Ik merk op, dat ze eerder optimistisch is, ze praat graag. Ze vertelt openlijk. Geen tranen, ook bij het vertellen.*

Bij de eerste geboorte heel laag hemoglobinegehalte.

Ook bij de tweede geboorte steeds de neiging tot een laag Hb.

De tweede zwangerschap was geïnfecteerd, ze moesten toen opereren.

Bij de laatste zwangerschap was ik kapot, zo laag was mijn hemoglobine, toen hebben ze mij zeer veel ijzerinjecties en transfusies gegeven.

Iedere volgende zwangerschap was steeds erger.

Gedurende de zwangerschap viel ik dan af, maar ik had zeer grote, gespannen borsten.

Ze hebben me ook injecties gegeven om de melk te stoppen, omdat die te weinig voedzaam geweest zou zijn.

Twee jaar geleden een sterke allergie, gegeneraliseerd op de voorkant van het lichaam en aan de extremiteiten.

Toen ging ik naar Dr. G., vervolgens deed ik acupunctuur. Toen verdween het.

Zeer veel kleine wratten op de rug van mijn hand als meisje.

Eksterogen op mijn voeten, omdat ik te nauwe schoenen draag.

Herpes alleen bij te zware inspanning.

Kleine, bruine vlek op het sacrum.

Mijn zoontje heeft, nadat hij geschrokken was, tot zijn 11e jaar in bed geplast.

Ik heb sommige merkwaardige dromen met zweten en een gevoel van ademnood.

Word dan wakker, als van schrik, uit mijn dromen tegen 3 uur

Ik ben altijd gek op de natuur geweest, ik kijk er veel in rond, mijn gedachten ontspannen zich daarbij.

Pas me tamelijk goed aan, ook aan de jaargetijden.

Ook zomers, wanneer iedereen drinkt, drink ik bijna niets.

Kou op mijn rug, voor sneeuw.

Ben graag in de zon, kan in de volle zon slapen.

Wanneer ik gespannen ben, dan heb ik koude handen en onderdijen.

Dat is een nerveuze spanning.

Zweten, wanneer ik gespannen ben.

Bij tegenstand of wanneer ik me staande moet houden.

Zweet aan mijn handen en onder mijn oksels, zo zurig.

Onweer voorvoel ik.

Ben zeer ontspannen bij onweer.

.....

Blz 57

"... (9.2.87) In het ziekenhuis heb ik van alles beleefd: men zegt, dat de tumor al ver gevorderd was. Twee klieren in de oksel waren aangetast.

Ik heb Arnica genomen en het heeft heel erg geholpen. Ik had bijna geen pijn na de operatie, maar door de slangen vond gedurende 15 dagen afscheiding plaats. Men heeft me toen cytostatica injecties gegeven, heb me zo ellendig gevoeld, dat ze daarmee moesten ophouden.

Ik wilde geen bestraling. Ik heb gezien, dat het gezichtsvermogen sterk achteruitgaat.

Ik zal haar nu een middel sturen ..."

Sp.: Ja. En wat heb ik toen gestuurd?

D.: *Sepia*.

Sp.: *Sepia*. Wat zouden jullie hebben gegeven?

D.: 1000 ...

Sp.: 1000. Wie is voor 1000? ... Maar een paar. En wie heeft een ander voorstel?

DD.: ... 200... Q1...

Sp.: *Sepia* Q1, wie is daarvoor?... Ja, jullie weten alles al, ik ga naar huis.

Sepia Q1, ja. En nu, wat is er gebeurd: Dus Sepia Q1, zoals bij Hahnemann staat, elke dag lepeltje, zodat de fles genoeg is voor twee weken. Sepia Q1. Goed, laten we verder lezen.

.....

Blz 63

Sp.: Ja, *nymfomanie voor de menses*. Dat zijn precies twee symptomen. Ja, laten we het zo 'n beetje tussen II en III zetten. Die Dr. H. was helderziende, toen hij dit symptoom te zien kreeg: "Zodat ze aan haar trekken komt". Ja, nymfomanie voor de menses. Wat nog meer?

D.: Verlangen naar ijskoude dranken.

Sp.: Ja, heel mooi. *Verlangen naar ijskoude dranken, Desire ice-cold drinks*. Wat nog meer?

D.: Dromen over bloed.

Sp.: Ah, dromen over bloeden, waar zetten we dat?... die dromen horen bij geestes- en gemoedssymptomen, dromen over bloeden ... *Dromen over bloed!* Ja, nu is het genoeg. We zouden er nog een hele serie andere symptomen aan kunnen toevoegen. Dat is toch het mooiste Phosphorus beeld ter wereld!

Op het bord staat geschreven:

- I. Helderziendheid
Hitte, de handen bij opwinding
Slapende handen, 's morgens bij het ontwaken
- II. Lacht om ernstige dingen
Seksueel verlangen, voor de menses
Dromen bloed
- III. Verlangen naar ijskoude dranken

Sp.: Phosphor, Phosphor! Ik dacht, nu hebben de laatste wijsheid in handen. En zo gaat het verder: wat voor dosering heb ik toen gegeven? Wat voor dosering zouden jullie gegeven hebben? Zij heeft nu die tumoren, daar in haar borst.

D.: Q 1.

Sp.: Q1, ja, Phosphor Q1. Dus, jullie moeten je nu eens voorstellen, dat ik dit geval meestal zo per telefoon heb behandeld, nietwaar? Met een paar consulten er tussen. Dus zomaar, naast vele andere patiënten, daarom is die kuur niet zo voorbeeldig. In een kliniek zou dat toch wel enigszins beter verlopen. Ja. Laten we lezen wat er gebeurd is, na Phosphor. Wat zegt u?

D.: Is zij nu nog een keer geopereerd, of niet? [...]

Sp.: Nee, nee, ze is niet geopereerd.

D.: Maar daar staat toch ergens, de dokter zegt, ...

Sp.: Ja, de dokter zegt je zou de borst moeten amputeren, en ik heb tegen haar gezegd: Nee, nee, nee, nu geen operatie. Nu gaan we verder met Phosphor. Toen was ik al op de een of andere manier ... Ja, ik had een en ander gelezen, en we hebben gedurende drie jaren in Locarno deze cursus gedaan, over die ... nee, dat was later. Maar ik had tamelijk veel gelezen over kanker en ik had meer moed en heb gezegd: Nu doen we het alsjeblieft homeopathisch. Ik heb haar meer moed gegeven. Goed, en nu, wat gebeurt er? Laten we verder lezen.

"... (25.5.90) De volgende dag voelde ik een warmte in mijn hals, toen grote energie. Tot gisteravond steeds een warmte in mijn hals, over het algemeen tamelijk goed.
In mijn borst pijn links en rechts.
Die hitte in mijn handen nog vrijdag, toen niet meer. ..."

Sp.: Dat heeft me al meer moed gegeven. Ik heb gezegd, nu is die hitte in de handen weg, er begint iets te gebeuren. Vervolgens:

"... Kon huilen, dat hielp ..."

Sp.: Juist, ze heeft gehuild en het heeft haar geholpen. Toen:

.....
Blz 83

Sp.: En nu op 12. 5., ik heb het niet zo erg op dat violette litteken en ik geef nog een keer grafiet 200. Graphites heeft het litteken helemaal zonder irritatie gemaakt, de hele zone en nu geef ik het nog een keer. En nu komt de volgende zonnestraal in de praktijk:

"... (5. 8. 92) Was bij Dr. V. Hij zei, dat ik een 'miracolata' was ..."

Sp.: Dat wil zeggen, hij heeft ten overstaan van alle artsen tegen de vrouw gezegd, dat ze een echt wonder was. Dat heeft de kankerspecialist gezegd, een van de beroemdste oncoloog bij ons. Ja?

"... Het was een geval van 1 op de 100.000. Ik ben erg gevoelig worden. En snel ontroerd, wanneer iemand een medaille wint, dan komen de tranen. Ben rustiger geworden, meer tot nadenken geneigd.

Ben zwaarder geworden, vooral rond het middel, zes kilo.

Eczeem in orde.

Ze zweet heel veel: in het gezicht, overal.

Stoelgang: wanneer ik vruchten eet goed, anders schapenkeutels.

Over het algemeen goed gevoeld. Goede vitaliteit.

Op 17. 8. Ga ik naar Lausanne, om mijn borst op te laten bouwen.

Arm - na de operaties - steeds gezwollen rechts, en de rechterschouder.

Altijd zeer gevoelig voor het weer. Voor onweer een gevoel van onmacht. (*Reserve: Lachesis*)

Zo 'n hevige hoofdpijn. Wanneer het onweer dan komt, voel ik me erg goed.

Moeite, om de bergen in te gaan. Ademnood bij het stijgen.

Altijd vriendelijk.

Nadenken.

Headache before thunderstorm – cicatrices bluish, painful - clairvoyance – sheep dung. ..."

Sp.: En ik heb haar Arnica gestuurd op 5.8., voor het geval. Dat die operatie...die borst gereconstrueerd wordt. Ja.

"... (21.8.92) Kon niet worden geopereerd. Maandagnacht zeer nerveus. Om 4 uur ingeslapen, om 6 uur 's morgens moest ik overgeven.

In mijn armen heb ik een gevoel gehad als van elektrische schokken.

Ze gaven me een injectie voor de narcose, toen sterke hartkloppingen, liet mij toen niet opereren. Voelde mijn hart in mijn keel. Was onrustig voor de operatie.

Pas gisteren begon ik me beter te voelen. Over het algemeen goed gevoeld. Zat vol lucht en sterke pijn in mijn lever: als van een naald. Ik raakte veel lucht kwijt en moest veel boeren na deze episode.

Een paar dagen wachten.

(3.9.92) was in Airolo, liep de trap op, toen een brandend gevoel aan mijn hart, ademnood. Steken in mijn rechterbeen heel sterk (nu een beetje pijn in mijn linker kuit).

Erg slecht gevoeld. Bij het dalen gaat het beter. Vroeger al, wanneer ik de bergen inging, ademnood, maar niet zo 'n brandend gevoel. Ademnood. In mijn oor geluid, als wanneer er water inloopt. Toen pijn in mijn lever, stekend. Nerveus. Rusteloos

Nadenken. ..."

Sp.: Ja, stop, stop. Nu houden we een pauze. Omdat het 19.00 uur is, maar ik zou nog iets willen zeggen, alsjeblieft. Deze ziektegeschiedenis is nu erg heel erg vooruitgelopen op onze cursus nietwaar? Ik wilde uitleggen, hoe de homeopathische behandeling zich in de loop der jaren heeft ontwikkeld bij kanker. En als ik dat allemaal zou hebben gedaan, dan zouden jullie veel beter begrijpen, wat ik daar heb gedaan. En daardoor, dat ik nu bijna de hele casuïstiek doorgesproken heb, hebben jullie veel dingen nog niet helemaal kunnen begrijpen, wat ik daar ... waarom mijn overwegingen zo waren. Dat is echter niet van belang. Jullie zullen het dan morgen beter begrijpen. Ja, dus ... nog een fijne avond. [Applaus]

Blz 97

[Burnett, 1888/1991, blz. 23]

" Een ding zou ik nog voorop willen stellen: het is volledig zinloos, oude tumoren - carcinogeen of goedaardig - te willen genezen, tenzij u beschikt over een buitengewoon GEDULD. ..."

Sp.: "U beschikt over een buitengewoon geduld!"

" ... *Snelle* genezingen van oude tumoren met geneesmiddelen heb ik nog nooit gezien, ook geloof ik niet, dat iemand ze *ooit snel* zal genezen, eenvoudigweg omdat het om **producten van de levenskracht** gaat – HET ZIJN LEVENDE WOEKERINGEN.(...)"

Sp.: Dat is heel belangrijk. Deze zinnen zijn heel belangrijk, omdat ons dat een richtlijn geeft. Wanneer je ziet, dat de tumor niet meteen geneest, niet meteen de lier aan de wilgen hangen, en gewoon denken: Nee, er is tijd voor nodig, ik ga door, ik ga verder. Er gaat een jaar voorbij, er gaan twee jaren voorbij, er gaan drie jaren voorbij, er gaan vier jaar voorbij. Het moet alleen maar stabiel blijven of langzaam afnemen, en zo bestudeer je altijd de symptomen, rustig, rustig, rustig - tot het kleiner begint te worden. Daar is geduld voor nodig, tijd, hardnekkigheid, vertrouwen!

Ja, noch deze zin in het midden: "Dat is tenminste ..."

"Dat is tenminste mijn ervaring, en daarom beklemtoon ik uitdrukkelijk het feit dat mij geen verkorte methode voor een tumorbehandeling met medicamenten bekend is, en dat dit werk met behulp van inwendig toegepaste medicamenten moet worden gedaan."

Sp.: Ja, die casus van Bönninghausen, waar hij binnen twee maanden die vergevorderde borstkanker heeft genezen met drie giften van Sepia en een gift van Pulsatilla, is de grootste uitzondering. Wij zullen later in de literatuur ook zien, wanneer we de andere gevallen bekijken, speciaal bij Carleton, die heeft twee, drie, vier jaar nodig gehad, om een kanker te

genezen. Dat waren allemaal manifeste kankers. En mensen, die geen kanker genezen - en het kan zijn, dat de meerderheid van ons geen kanker behandelt - maar mensen behandelen, die aan kanker geopereerd werden of werden bestraald en ze dan behandel je ze vervolgens homeopathisch, zodat er geen terugval komt. Ook bij deze gevallen moet je verscheidene jaren op je hoede zijn, zodat er geen terugval komt, nietwaar? Ook daar geldt dit. Niet te denken, een, twee doses van een middel en de zaak is voor elkaar, nu is er geen gevaar meer voor een terugval. Ook daar moet je... zijn er enige jaren voor nodig, om ervoor te zorgen dat je deze mensen uit de kankerdiathese haalt, als we dat zo willen noemen. Ja?

D.: Ik vond het zeer opvallend in het boek van Schlegel, dat hij daar zeer snelle genezingen beschrijft ...

Sp.: Nee, nee, die zijn helemaal niet snel, die zijn zeldzaam, die ... laten we die gevallen lezen.

Wij zullen ze lezen, u zult het zien. We zullen verscheidene gevallen uit het boek van Schlegel lezen, dat moeten we zonder meer doen. Er waren erbij die snel waren, maar er waren er ook bij, die zich over vier, vijf, zes, jaren hebben uitgestrekt. Ja, ja, maar dat is veel realistischer, nietwaar? Er zijn ook snelle, dan ben je blij om die snelle. In dat geval jammert niemand. Maar, wanneer het langzaam gaat, dan mag je ook niet jammeren. Je moet gewoon weten, dat er tijd voor nodig is en wanneer je dat weet, dan ben je rustig. Wanneer je in de verwachting leeft, dat na twee, drie dosis de hele zaak al weg moet zijn, dan komt de angst, dan sta je te beven: Nee, nee, dat geval stuur ik door, nu kan ik niet meer. Wanneer je weet, dat er tijd voor nodig is, dat er geduld voor nodig is, dan ga je ermee door, in alle rust. Goed, dank u zeer, mijnheer W.

98

[J. H. Clarke, *Die Heilung der Tumore durch Arzneimittel*, 1908. Müller / Steinicke 1991, blz. 29. {De genezing van tumoren met behulp van geneesmiddelen}

"Er zijn maar weinig homeotherapeuten met enige ervaring, die niet hebben beleefd, dat tumoren door behandeling met medicamenten in omvang waren afgenomen of helemaal waren verdwenen, maar er zijn nog maar zeer weinig artsen, die het besluit genomen hebben om iedere tumor, die onder hun behandeling komt, met geneesmiddelen te behandelen. En toch is dat, wanneer tumoren met geneesmiddelen te cureren zijn, veruit de mooiste en de meest wetenschappelijke weg, om ze te behandelen. Omdat de homeopaten oneindig veel meer van dit soort werk hebben gedaan dan de reguliere artsen, is het naar mijn mening belangrijk, dat elke homeotherapeut zijn ervaring schriftelijk vastlegt, zodat anderen daarmee hulp en instructie krijgen.

Er moet echter aan worden toegevoegd, dat de genezing van tumoren met behulp van medicijnen niet altijd gemakkelijk is. De handelwijze van de chirurg, die de knobbel verwijderd, is verreweg sneller en maakt op de meerderheid aanzienlijk meer indruk. Ik zou geen poging willen wagen, om een streep te trekken, die het werkgebied van de chirurg afgrenst van dat van de arts bij de behandeling van tumoren. Die grens bestaat niet, of liever gezegd er bestaat een grens, die elke arts en elke chirurg voor zichzelf moet stellen. Ik voor mij, wil op deze pagina's alleen maar laten zien, wat van de zijde van de arts al gedaan is – zo ver als mogelijk is- en wat er nog gedaan kan worden en hoe het gedaan kan worden. Er is in de huidige tijd niemand, die meer gevallen van tumoren, inclusief kanker, heeft genezen dan wijlen Dr. Compton Burnett, die ook wist, wanneer hij zich van de kunst van de chirurg moest bedienen en wel als ondersteuning voor het geneesmiddel, niet als de meester daarvan.

Dr. Burnett was de mening toegedaan, dat bij de meerderheid van de tumorgevallen ..."

99

Sp.: Nu de derde groep: Dr. Cooper, ja.

"... een derde bron aangeboord van de middelen, die hij 'Arborvital' noemde.

Dat zijn de middelen, waarvan vele al sinds oude tijden tot de Materie Medica behoren, die hij zelf uit verse exemplaren bereidde en in enkelvoudige doses van de tinctuur gaf. ..."

Sp.: "Hij heeft bijvoorbeeld een druppel van de tinctuur van een bepaald middel gegeven en die dan drie weken laten uitwerken, deels met fantastische resultaten. Wij zullen een dergelijke casus naderhand lezen. Ja.

"... Zijn zoon, Dr. Le Hunte Cooper, zette het werk van zijn vader met opvallend succes voort. De overeenkomst van de symptomen is soms inderdaad voldoende, om het passende middel te ontdekken, zodat wij op deze manier vier hulpmiddelen ter beschikking hebben, om het middel voor een geval te vinden: (...)"

99.....

De tweede methode is die van de orgaanhomeopathie en om een voorbeeld te geven, zal ik uit het boek van Fortier-Bernoville, [A.H. Grimmer], *Die homöopathische Behandlung von Krebs* {De homeopathische behandeling van Kanker}, blz. 139, gewoon een paar van deze middelen oplezen, die hij als speciale kankermiddelen heeft aangemerkt. Dus dat zijn de middelen, die het vermogen hebben, om kanker te genezen, wanneer ze organotropisch worden gebruikt: *Sedum acre*, *Sedum repens*. Er zijn erg mooie genezingen beschreven bij Schlegel met deze middelen, van zeer gevorderde kankergevallen. Er bestaan praktisch geen fijnere symptomen van deze middelen, ik heb er geen gevonden in de werken. *Scrophularia nodosa* is een ander middel, dat speciaal op kanker werkt.

101

Die vermeldt Bernoville als kanker middelen, die orgaan gerelateerd zijn. Heel vaak in tincturen gegeven, in lage doseringen.

De derde grote groep samen met de precieze overeenkomst van de symptomen en de orgaan-homeopathie is de zogenaamde diathetische homeopathie en die omvat drie subgroepen:

- a) de Nosode, speciaal de kankernosoden,
- b) de constitutionele homeopathische middelen, nemen we aan Thuja, Lycopodium, Sulfer en
- c) specifieke belastingsmiddelen, zoals Thuja bij gevallen van een belasting door vaccinatie.

Dat was de derde groep, Nosoden, constitutionele homeopathische middelen, speciale belastingsmiddelen en de vierde groep: de Arborvitalmethode van Cooper, dus die middelen als tinctuur, bv. 1 druppel en die vervolgens lang laten uitwerken.

Daar is nu de eerste poging... Zien jullie, de voorgangers hebben iets gedaan en Clarke brengt er een bepaalde orde in aan. En nu staan wij voor deze pallet, voor dit menu, zoals in een restaurant, wanneer er zelfbediening is en wij kunnen kiezen. Wat zullen wij uit deze groep kiezen? Wat is de beste groep? Dat zullen wij nog wel ontdekken. Laten wij deze alinea verder lezen.

"Met deze zeer grote speelruimte voor de keuze van de middelen bevindt de homeopathische arts zich in een verre weg betere positie, om gevallen van deze soort aan te pakken, dan zijn allopathische broeder. Er bestaat voor hem dus geen rechtvaardiging, de chirurg in dit geval het privilege te gunnen, maar hij kan blij zijn, dat hij van de hulp van de chirurg gebruik kan maken, wanneer het nodig wordt.

Nu ben ik echter helemaal niet van plan, welke poging dan ook te ondernemen, om een exact onderscheid te maken tussen de tumoren van de verschillende soort, ook niet tussen de kwaadaardige en niet kwaadaardige."

Sp.: Ja, nu komt er bij Clarke een tamelijk lange verhandeling van een andere auteur, van Dr. Greene, die probeert duidelijk te maken, hoe onzinnig of het is, om een scheiding tussen goedaardige en kwaadaardige tumoren te maken. Ik wil jullie dat niet voorlezen, maar ik zou hier liever - op deze plaats, ook al past het niet, uit historisch oogpunt - uit het boek van Hackethal, *Operation, ja oder nein?* (Operatie ja of nee) de inleiding willen voorlezen. Dank u wel. Zou iemand anders daarbij willen helpen? Dank u. Hebt u nog kracht genoeg, mijnheer H.? Het is een tamelijk lang fragment.

Dat is de inleiding bij dit boek van Hackethal, *Operation, ja oder nein?* Hoe omstreden of hij ook moge zijn, hij heeft dingen geschreven, die werkelijk ook heel goed zijn, dat moet ik zeggen.

[Hackethal, *Operationen, ja oder nein*, Bastei Lübbe TB, 1994, blz. 24]

" Kanker is er al sinds de oertijd. Sinds er leven op aarde is. Want de carcinogene ontanding van cellen is een van de vele typische levensuitingen.

Ongeveer 5000 jaar oud is de eerste medische beschrijving van een gezwelachtige borstklierwoekering door een Egyptische arts, opgeschreven op de papyrus Edwin Smith.

Destijds heette dat nog geen kanker.

Die naam voor die wildgroei-ziekte vond een Grieks Romeinse arts Galenus (129-199 n. Chr.) pas 3000 jaar later uit. Ook zijn 600 jaar oudere collega als ster arts en medische publicist, de vader van de artseneed Hippokrates (460-377 v. Chr.) noemde, dat wat volgens de beschrijving kanker geweest kon zijn en wat hij voor ongeneeslijk hield, nog anders.

Het was zeker geen toeval, dat juist die kwaadaardige woekering aan de boezem aan de wieg heeft gestaan van dat kenmerkende medische woord, dat vervolgens wereldwijd voor alle kwaadaardige orgaangroeisels inburgering vond. Galenus werd geïnspireerd door een op zich zeldzaam type woekering. Door dat type namelijk, waarbij er strengen uit de oorspronkelijke knobbel groeien, uitlopers als ledematen, langs de lymfebanen. ..."

103

Sp.: Praktisch ziet het er zo uit - dat weten jullie allemaal - er ligt een vrouw op de operatietafel, er wordt een stuk uitgesneden, dat wordt per buizenpost naar de pathologie gestuurd, de chirurg stopt de wond dicht en wacht zo, en later klinkt het uit de microfoon: kwaadaardig. Dat is toch verschrikkelijk, nietwaar? En zoals gezegd, hoe kun je uit een foto - het is een momentopname - je kunt helemaal niets zeggen over de kwaadaardigheid van de kanker. Er zijn soms bepaalde correlaties tussen kwaadaardigheid en het beeld, maar dat is niet altijd het geval. Het bewijs was die beroemde studie in Engeland, waar men naar 14 verschillende laboratoria dezelfde histologische coupes heeft gestuurd en zeven hebben gezegd kwaadaardig en zeven goedaardig. Dat toont gewoonweg aan, hoe noodlottig dat is.

D.: Wij hadden vorige week een patiënte in de praktijk, bij wie eigenlijk in de universiteitskliniek in Tübingen de diagnose van een tonsillencarcinoom met een lymfklier metastasering al vaststond, door een lymfklier biopsie en door een biopsie van de tonsil. Toen heeft men dat echter ... die zou dan als het ware nog een keer opgenomen moeten worden en dan voor een panbiopsie en voor een operatie, toen hebben ze nog een keer een biopsie laten maken door een collega, bij mijnheer F., en toen kwam er tuberculose uit. Dus het is gewoonweg ... wij zijn er niet altijd helemaal zo zeker van, als we soms menen.

109

Sp.: Dat is als het ware een Hering-reactie, kun je zeggen. Het immuunsysteem wordt gestimuleerd, het lichaam produceert koorts, dat is erg mooi bij kanker.

"... Gelijktijdig daarmee parallel verliep een duidelijke verbetering van de algemene toestand. ..."

Sp.: Dus: Koorts met verbetering van de algemene toestand! De patiënt heeft koorts, maar hij zegt: op de een of andere manier heb ik het gevoel, dat het niet zo slecht gaat. Ik heb het gevoel dat het middel aanslaat. Laten we verdergaan.

"... Hij werd 10 dagen later uit het ziekenhuis ontslagen en vatte zijn beroep weer op. De toestand van de lever had zich genormaliseerd. Later werd toen de dagelijkse gift D 6 van Nit.ac. verhoogd naar D 8 en verder trad er een consequente verbetering van de toestand op. Na 7 maanden – toen was de patiënt weer helemaal, zoals hij dat gewend was, aan het werk en in verregaande mate vrij van klachten, met uitzondering van het ongerief door de anus praeter – ontstond er plotseling tijdens een dienstreis weer die oude heftige pijn in de schouder. ..."

Sp.: Ja, dus, wanneer tijdens een homeopathische kuur een oud symptoom optreedt, dan betekent dat, dat men een zeer goed middel heeft gegeven. Ik waag het niet het woord Simillimum te gebruiken, maar op zijn minst een zeer goed middel. Die onderdrukte schouder pijn met uitstraling treedt onder de Nit.ac.- therapie weer op. Het gaat de patiënt in het algemeen zeer goed, en wat gebeurt er nu?

"... Dat was in het voorjaar van 1980. De behandeling was in juni 1979 begonnen. Tegen mijn advies in - ik had hem er voor gewaarschuwd - heeft hij toen helaas Tanderil genomen, omdat hij die reis beslist wilde voortzetten. De pijnen in de schouder verdwijnen weer erg, erg snel, praktisch binnen 1 tot 2 uur, maar de klachten van het carcinoom kwamen terug en waren daarna noch door verandering van de hoogte van de potentie van *Nitricum acidum*, noch door andere medicamenten te beheersen. (...)"

Sp.: Zonder een enkele uitzondering hebben alle mensen die kanker behandelen, die ik daarover heb gehoord, mij gezegd, **dat wanneer een oud symptoom terugkeert, zoals reuma en die je daarna behandelt, onderdrukt, of dat nu homeopathisch of allopathisch gebeurt, de kanker dan een zeer snel verloop neemt.** Omdat bij kankerpatiënten het evenwicht zo labiel is, is het niet zoals bij een gezonde mens, die nog een paar onderdrukkingen verdraagt, wanneer hij geluk heeft en er niets gebeurt. Bij de kankerpatiënt is er een zeer labiel evenwicht. En zo'n onderdrukking kan hij niet meer doorstaan. Dus goed oppassen. We behandelen de kankerpatiënt, **er komt reuma, dat is, wanneer het hem algemeen gezien niet slecht gaat, een goed teken.**

D.: [...]

Sp.: Dus, de vraag van de collega is: wat zou je dan moeten doen, wanneer er een hevige pijn aan de schouder naar buiten komt, nietwaar? Ja, wat zouden jullie dan doen?

D.: Rust. Allereerst in bed stoppen.

Sp.: In bed stoppen?

D.: Ja, niet laten werken.

Sp.: Ja, ontzien. En wat dan? ... Afwachten? Was hij toen nog in therapie met *Nitricum acidum*?

D.: Ja.

Sp.: Ja, de oude pijn in de schouder komt terug. Dus zou ik het hele geval weer opnieuw opgenomen hebben, nietwaar? En het is mogelijk, dat nu door de schouderpijn – met Nit-ac. heeft hij het hele lokale gebeuren onder controle gebracht - en nu door die pijn in de schouder eventueel kom ik op een ander middel, misschien een antipsoricum of op een ander middel. Ik zou de hele situatie nog eens opnieuw opnemen. En speciaal betekenis geven aan die schouderpijn rechts, nietwaar? Pijn in de schouder rechts, bij welk middel staat een punt in het boek van Dr. Künzli [Repertorium generale] laten we eens kijken. Staat er ergens een punt? Dus: *Pijnen ; schouder; rechterkant ...*

D.: Sanguinaria!

Sp.: Staat er een punt bij Sanguinaria?

D.: Weet ik niet.

Sp.: Laten we eens kijken, waar de punt staat.

D.: [...] Sang, drie waardig [...].

Sp.: En staan daar geen punten?

D.: Bij Calcarea en Lycopodium.

Sp.: Bij Calcarea en Lycopodium staan punten? Dus, juist, dan zou ik nuttig gebruik maken van de ervaring van Dr. Künzli en zeggen, is dat niet eventueel een Calcarea- of Lycopodium-patiënt, en zou de totaliteit van de symptomen bekijken en zien, of niet deze middelen nu passend zouden zijn. Lycopodium is een middel dat goed volgt op Nit-ac. Dat zijn twee middelen, die op de een of andere manier bij elkaar passen. Het ene heeft nu de kanker onder controle gebracht en nu komt eenvoudigweg Ja?

D.: [...] en de schouderpijn rechts, daar vind je bij allebei Nit-ac.

Sp.: Juist, maar hij is onder Nit-ac therapie, en nu treedt de pijn weer op, dan zou ik dat niet verder nemen. Ofwel stoppen, ...

D.: [...]

Ja, ja, ik zou het doen, zoals mijnheer L. heeft gezegd: stop, mooi wachten, en wanneer ik zou zien, dat de pijn minder wordt, dan zou je denken: ja, dat is nu een overdosering van Nit-ac. geweest, het is een oud symptoom, dat naar buiten gekomen is, ik wacht. Maar wanneer ik weer doorga met het geven van Nit.ac. en die pijn in de schouder weer naar buiten komt, dan betekent dat gewoonweg, dat hij een ander middel nodig heeft. Dat hebben we toch bestudeerd bij Hahnemann, nietwaar? Het is een eenzijdige ziekte, en het valt niet aan te nemen, dat Nit-ac. het basis middel voor deze patiënt is. Hij heeft het toch alleen maar als een lokaal symptoom genomen. Laten we verder lezen alstublieft, wat de overwegingen van Dr. Resch zijn geweest voor de keuze van Nitricum acidum. [...]

"1. Zeer symptoom arm beeld, zodat de lokalisatie aan betekenis wint. ..."

Sp.: Dus vóór rectum kanker is het belangrijkste middel Nit-ac, nietwaar? Daarom heeft hij gezegd Nit-ac. Dus de lokalisatie.

... "Bij Kent staan onder rectumcarcinoom vier middelen: *Alum, Nit-ac, Ruta* en *Sepia*. Daarvan heeft echter die stekende pijnen bij aanraking alleen *Nitricum acidum*. ..."

Sp.: Stekende pijnen, typisch Nit-ac. Voorschrift op basis van de pathologie. Dan?

"... 2. De relatie tot de schouderpijn; wanneer je dat als de situatie beschouwd die het getriggerd heeft, dan past *Nitricum acidum* ook goed.

3. Heeft *Nitricum acidum* ook een grote relatie met de darm, niet alleen bij diarree, maar ook bij verstopping. Ook Clarke vermeldt, dat hij minstens zoveel gevallen van diarree, als ook gevallen van verstopping, met *Nitricum acidum* heeft genezen.

4. De gevoeligheid voor koude.
5. De verbetering door rijden.
6. Na het aanraken, de stekende pijnen.

Men kan uit dit geval zonder enige twijfel leren, dat het op geen enkele manier de moeite waard is, om het te onderdrukken, al helemaal niet met de röntgenstraling; en ten tweede, dat het beslist noodzakelijk is, om een oud symptoom, dat onderdrukt was en dat er nu uitkomt, niet weer te onderdrukken (*ook niet met homeopathische middelen*), maar dat je een placebo geeft of (wanneer dat weer aan de orde is, op basis van inwendige klachten) het verum. ..."

Sp.: En nu zegt hij, waarom hij die lage potenties heeft gegeven.

"... Waarom de potentie keuze D 6 en niet de hoge potenties?

- 1.) Omdat het psychische beeld geen symptomen van *Nitricum acidum* had, maar de relaties met het orgaan uitgesproken duidelijk waren.
- 2.) Omdat de patiënt zeer krachtig was (zie in vergelijking hiermee bij Hahnemann het Bryonia geval).
- 3.) Vanwege de lokalisatie: Rectum carcinoom."

Sp.: Dank u wel. Zoals we zien, is deze casus van Dr. Resch erg mooi. Hij heeft een organotroop voorschrift gemaakt, dat wil zeggen dat je moet aannemen, dat er vroeg of laat een ander middel uitkomt. Hij heeft nu met dit middel de kanker onder controle gebracht. Maar dat is een zeer gevaarlijke politiek, niet waar? Wanneer men zich alleen maar daar aan vast houdt. Wij zullen daar nog op terugkomen, het is **zeer belangrijk**, dat, **wanneer de kanker onveranderd is, onveranderd blijft en er naderhand nieuwe symptomen uitkomen, zoals Hahnemann ons heeft geleerd in die paragrafen over de eenzijdige ziekten, dat je dan het middel geeft, dat op basis van het symptoom beeld voor de hand ligt**. Dus, misschien komt er nu een ander middel aan de beurt.

114

D.: Raadt u dan aan om Q-potenties te geven, omdat de therapie zich tegenwoordig immers over verscheidene dagen uitstrekt?

Sp.: Ik heb het allebei gedaan. Ik heb deels een enkel middel gegeven en deels Q-potenties en in beide gevallen was ik tevreden.

D.: Wanneer je dat doet, houdt u dan rekening met de bijwerkingen van de chemotherapie als een symptoom?

Sp.: Nee. Ik geef het middel, dat geïndiceerd geweest zou zijn voor de tumor behandeling. Ik heb het soms met Nux vomica en dergelijke middelen geprobeerd, maar dat heeft me niet veel opgeleverd. **Het middel, dat in aanmerking gekomen zou zijn voor de tumor behandeling, is het beste middel om de bijwerkingen van de chemotherapie te behandelen.**

D.: Bleek uit die statistiek in Griekenland, of daar alleen maar geopereerd werd of dat er een chemo- of röntgentherapie nog extra naast gedaan was?

Sp.: Dat staat me niet meer helemaal duidelijk voor de geest, dat spijt me. Of het de volledige reguliere therapie was of alleen maar een operatie. Dat zou ik nog een keer in die papieren moeten nakijken. U kunt het nalezen in de *Proceedings* van het *Congres van Athene 1987*.

D.: Hoe ver mag een kanker geval voortgeschreden zijn, om hem nog homeopathisch te behandelen? In welk stadium?

Sp.: Dat hangt er vanaf, weet u, het speelt geen rol dat stadium. De hoofdzaak is, dat u symptomen heeft, die u helpen, om een middel te vinden. En dan is ook de verwachting een andere: misschien kunt u alleen maar iets aan palliatie doen, de pijn verminderen, maar ook dat doel is edel genoeg, nietwaar? Zonder opiaten, zonder pijnstillers, dat je een patiënt helpt.

Daar spreek je dan niet meer over genezing. Er bestaat een grens, wanneer je die overschreden hebt, kun je met geen enkele methode meer genezen, zegt Dr. Künzli tegen ons. En dan kun je toch veel goeds doen door pijnbestrijding, en de levenskwaliteit van de mensen kan worden verhoogd. Zij zijn bij bewustzijn, kunnen misschien nog wandelen, de tuin ingaan, genieten van de schoonheid van de wereld en dan komt plotseling de dood. Maar het is nog al een verschil, of je in ziekenhuiskamer ligt met infusen en buiten bewustzijn, of dat je in alle rust sterft.

117

Sp.: Ja, dat ben ik met Dr. Clarke absoluut niet eens. Hij zegt dat influenza een verschrikkelijke vijand is. De natuur is zelden een verschrikkelijke vijand. **Ik heb integendeel waargenomen, dat, wanneer ik een kanker geval behandel en er een influenza optreedt en ik die symptomen van deze influenza heel precies repertoriseer, deze symptomen.....**

118

[Kent, 1905 / 1996, blz. 72 (blz. 62)]

"Wat dan, wanneer hij objectieve pathologische tekens vindt? Men moet zich herinneren - en ik herhaal het nog eens te meer - , dat niets in de natuur van een pathologische weefselverandering een indicatie voor een diepwerkend geneesmiddel¹⁾ presenteert, ..."

Sp.: Precies, hij zegt weer: dat zijn weefselveranderingen, er zijn geen symptomen te vinden, die een indicatie voor de genezing geven - en dat is een grote misvatting. Wij hebben het gezien bij het oogepitheloom. We hebben het gezien bij het geval van veldmaarschalk Radetzki. We zullen het nog zien bij andere gevallen, dat wij ... - of bij de tumor van Carleton, bij het sarcoom - dat wij in het sarcoom de symptomen vinden. **In de tumor vind je de symptomen voor de genezing.** Ja, laten we verder lezen.

.....

120

Sp.: Dat klopt niet! Anders had Hahnemann niet over die eenzijdige ziekten geschreven, al die paragrafen. De eenzijdige ziekten zijn nu juist deze eindtoestanden, waar je nog maar een paar symptomen hebt. Daarop schrijf je dan ook voor, en dan wordt het beeld duidelijker en duidelijker, en ten slotte staat daar dan het middel, dat ook in een vroegere periode van het leven in aanmerking gekomen zou zijn. Het zogenaamde constitutiemiddel. Maar, wij hebben ... Wanneer we dat lezen, zijn we vervuld van wanhoop. Dat is een hoofdstuk in de Kentiaanse theorie, waar ... dat een beetje niet zo goed gelukt is. Laten we de laatste bladzijden lezen, het zijn verscheidene bladzijden, waar Kent over kanker spreekt in de theorie. De laatste bladzijde 329 in de oude en in de nieuwe bladzijde 402. Ja, is daar achter een vraag?

.....

122

. Bij Burnett, bij Clarke, daar heb je alle mogelijke exotische middelen gehoord, nietwaar? *Ornithogalum umbellatum*, *Acidum uricum* en al dergelijke dingen, die middelen, die helemaal niet zo in ons arsenaal passen. En nu is er een ontwikkeling geweest en wat vertelt Grimmer ons daarover? Laten we dat eens lezen. Dat is het boekje *Kanker en Kankersymptomen* van Bernoville / Grimmer, blz. 162.

[Bernoville/Grimmer *Kanker en Kankersymptomen*, 1933, Müller & Steinicke, 1996, blz. 162]

"Enige kanker middelen en hun indicaties.

Hoe meer ik me met kanker bezighoudt, en hoe meer ik voorschrijf op kanker, des te meer ben ik ervan overtuigd, dat onze resultaten des te beter worden, hoe eerder we met de behandeling van kanker beginnen. Soms bereiken we in ver voortgeschreden gevallen verbazingwekkende resultaten, maar dat zijn uitzonderingen en die zijn ver verwijderd van het normale geval. Wij verminderen hun pijnen en lijden, verbeteren hun algemene gezondheid en verlengen hun dagen; daar bestaat geen twijfel over. Wat genezing betreft, zo is die in de vergevorderde gevallen zeer zeldzaam. ..."

127

Sp.: En bij Grimmer moet je zeggen, dat hij zich speciaal met het kanker thema heeft beziggehouden. Hij heeft vele kankerpatiënten behandeld. Zogezegd een specialist, daarin [op dit gebied].

"... In de gevallen, die zich nog in een vroeg stadium bevinden, waarbij we net een begintoestand hebben, met een al beginnende cachexie en de eerste pijnen, en in enkele gevallen, die al een beetje een beginnende pathologische verandering beginnen te vertonen - kleine knobbels in de borst en de karakteristieke betrokkenheid van de klieren - zult u verbaasd staan, wat een zorgvuldig voorschrift in de meeste van deze gevallen kan doen. ..."

Sp.: Pardon. Jullie moeten nu niet de indruk krijgen, dat, wanneer iets voortgeschreden is, je het los moet laten. Het is een prachtige casus van de overleden collega Berndt Dietrich. Hij heeft een vrouw met botmetastasen in het hele lichaam 20 jaar lang met Carbo animalis behandeld. 20 jaar lang was ze zonder pijn! Toen op een dag, was ze in het buitenland en heeft ischias gekregen, toen heeft ze een pijnstillertje genomen en daarop is die ziekte heel snel, razend snel ... heeft die vrouw gedood. Maar 20 jaar lang kon hij met Carbo animalis deze ziekte onder controle houden. Dat moet ons moed geven. Ja, laten we verder lezen.

"... Kanker is een toestand, het gevolg van een zeer zwakke constitutie, om de woorden van Dr. Kent te gebruiken, **die zonder enige twijfel uit alle miasma's plus medicijnen, vaccinatiestoffen en andere storingen is samengesteld.** ..."

Sp.: Deze zin is heel belangrijk. Wanneer je kanker wilt behandelen, moet je de theorie van de miasma's van Hahnemann zeer goed bestuderen en overpeinzen. Zo, zoals hij in deel I van *"De chronische ziekten"* staat. Niet zo, zoals die overal wordt geïnterpreteerd. Ja, en daarbij moet je ook nog de theorie van de vaccinaties erbij betrekken. En de behandeling van de patiënten met geneesmiddelen, overal kan een etiologisch moment zijn. Een onderdrukte gonorrhoe en dan kan het middel Medorrhinum zijn. Allen, in zijn boek *De Nosoden*, schrijft: zojuist, speciaal de kanker van de ovaria, de borst met Medorrhinum genezen. In een zeer mooi artikel schrijft Allen: "Voor ik de kracht van Medorrhinum leerde kennen, om borstkanker te genezen, had ik heel weinig successen in mijn praktijk." **Dus, altijd ook aan die miasmatheorie denken.** Dat is werkelijk op zijn plaats, die miasmatheorie. Laten we verder lezen.

Vervolg patiente met borstkanker

Sp.: Ja, omdat ze tegen me zegt, dat ze altijd die verschrikkelijke jeuk aan de vagina heeft die nooit verbeterd is. Ze moet altijd die crème de hele tijd erin smeren. Dat was absoluut geen verbetering, nietwaar? Ja, laten we verdergaan, op 11.1.

"... (11.1.93) vaginale jeuk minder sterk, ook anaal, vooral 's avonds in bed, overdag beter. ..."

Sp.: Dus, nu zonder crème, die lastige, hevige jeuk is verbeterd. Dat is me op de een of ander manier goed bevallen.

"... Wanneer ik urineer, sterke jeuk, die neemt die af. Bij de zes middelen aggravation na twee middelen, ook de pijn aan de eierstok was aggr.; middel 3: het kwam allemaal weer terug, als voordien, maar beter. Over het algemeen goed gevoeld.

Stoelgang normaal.

Moreel aan de grond, bij een vriendin vond men een borsttumor.

Soms ook een opgeblazen buik.

Minder hoofdpijn bij weersverandering.

De littekens zijn vlakker geworden: voordien waren ze als het ware "vol knopen".

Nadenken ... "

Sp.: Dus, op de een of andere manier een algemene verbetering, had ik het gevoel. Het middel heeft in elk geval rust in de zaak gebracht. Maar ze zei, bij het zesde middel kwamen die dingen terug, nietwaar? Dan zijn er 36 dagen voorbij. Wat heb ik toegedaan? ... Ja. Sepia 1000 opnieuw. En nu krijgt ze moed, en wat zegt ze dan op 9.2.?

"... (9.2.93 Cons.) Ik zou graag een nieuwe borst laten maken. Maandag 15.2. Operatie. Hb = 70%.

Op 17. 1. Menses gekomen. 1 dag bijna niets, twee dagen hemorragisch maar bevrijdend, staande hemorragisch en Coagula, daarbij voelde ik me gemakkelijker, op de derde dag niets meer, ik voelde me goed. Tweede middel genomen, derde middel genomen. Jeuk is terug, knijpende pijn in de rug. Genitale jeuk beter, voel mij goed over het algemeen.

Hoofdpijn veel minder bij weersverandering, meer in de schoudergewrichten.

Ik word zwaarder. Kook veel gestoomd met groente van het jaargetijde. Heel veel trek in uien.

Toen ik inenting kreeg, heb ik heel hoge koorts gehad.

Soms een brandend gevoel in de aderen, omhoog leggen verbetert, meer rechts dan links.

Alsof ik water in mijn rechteroor heb en pijn, hoofd bewegen aggr.

Ik drink gewone thee, bij vruchtenthee verstopping. ..."

Sp.: Ja, toen heeft ze gewoon de operatie laten doen op 15.2. Ze heeft Arnica genomen en tot 7.7. 93 heeft ze zich niet meer gemeld. En nu belt ze plotseling weer op. Er komt een telegram en ik bel terug.

"... (7. 7. 93 telefoontje naar aanleiding van het telegram) Erg nerveus, ik huil om niets. 10 dagen geleden pijn in mijn lies (pijn van de eierstok) - sinds drie dagen geen menses, een vieze geur van de genitaliën, vanmorgen mijn menses.

Huilde voor niets, nerveus, zeer treurig, huilen om de geringste opmerkingen.

Wordt wakker om 2 - 3 uur, ben 1 - 1,5 uur wakker.

Weeping at trifles - vloekt tussendoor - weinig hoofdpijn.

's Morgens moeite om wakker te worden.

Zwelling rond de ogen.

Soms zwelling van de enkels aan beide kanten, wanneer ik weinig plas.

Zon erg graag.

Ben zwaarder geworden rond mijn buik.

Nadenken.

Approach of a storm – Sympathic – Weeping at trifles – Weeping when approached – Veins painful – Ulcer – Clairvoyance – Cancer of mammae – Cicatrice painful - Sheep dung - Period returned after having ceased.

Erop blijven zitten. ..."

Sp.: De periode keert terug, nadat die was opgehouden. Toen heb ik waarschijnlijk te veel gewikt en gewogen. Wanneer je teveel wikt en weegt, loopt het altijd verkeerd, en ik heb haar Lycopodium 1000 gegeven. Lyc. M. op 8.07. En nu komt dat van het consult op 07.09.

"... (7.9.93 Cons.) Hb 68 - de zenuwen staan zo strak als een snaar (a fior di pelle) ..."

Sp.: "A fior di pelle" betekent de zenuwen liggen werkelijk boven op de huid

"... Nervositeit, maar tegelijkertijd apathie. Eerder onverschilligheid. Groot gevoel van koude. Gevoel van koude lucht in het gezicht, gevoel te zweten op het voorhoofd (als door een koude wind).

Die geur van tabak maakt me misselijk, de volgende dag, pijp en goede sigaretten graag.

Op 5.9. Kwam de menses na 40 dagen, stinkend.

Aan mijn linkerarm gevoelloosheid.

Spaarzame menses, donkerrood, winderigheid voor de menses. Voor de menses erg verstopt.

Ga naar 2500m. Moeite met ademen. Moest voortdurend verteren. Toen goed boeren, het verbeterde.

Soms dubbel zien (diplopie)

Die genitale jeuk kwam van BIDX R, ze hebben het uit de handel gehaald.

Die jeuk is er altijd.

Hoewel ik moreel aan de grond zit, ben ik optimistisch. Familiaire situatie financieel moeilijk.

Ik vind geen werk, ik zou iets willen verdienen.

Zwellingen onder ogen.

De kinderen maken me woedend. Ze zijn tegenover ons erg hard. Ze zagen me de elektriciteit installeren, het huis schilderen. Ze zeggen tegen mij dat ik lui ben geworden. Ik kook niet meer voor hen, maar ik strijk nog altijd wel.

Wanneer ik die discussies met de kinderen heb, huil ik van woede. Huil ik, wanneer ik aan mijn leven denk. Nu komen er bij mij tranen. Dan trek ik me eerder terug. Liever geen troost. Troost zou me opwinden. De kinderen zien, dat het niet goed met mij gaat, maar zijn bang om mij op te nemen. Ik sluit me af. Ik zou liever open zijn, maar ik kan me niet uitdrukken. Het is als een blok. Ik kan me niet openen. Kreeg nooit liefde, wanneer je geen liefde krijgt, kun je die ook niet geven.

133

"... Dan geeft men van een dergelijk middel kleine giften in de 30e potentie, bijvoorbeeld alle 4 - 7 dagen een keer tussendoor, het beste 's avonds voor het naar bed gaan en op een dag waarop verder geen andere medicijnen worden ingenomen. Ook Tuberculinum kan op een dergelijke manier worden ingezet en al deze "diep werkende" middelen kunnen de genezing bevorderen. Het zijn juist deze middelen, die de gewenste reacties uitlokken: een oude migraine vertoont zich weer, een jeukende huid, uitslag, verkoudheden, voetzweet. Zeer

eenvoudig is de kuur volledig op de Simile-isopathie in te stellen; het zijn allereerst in de lijst van *Nebel*. {Vert: zie Emryss, blz. 372}

Sp.: Ja, dat laten we nu. Ik geloof, daarmee hebben we heel mooi gezien, volgens het welk principe je daar te werk moet gaan. Hartelijk dank. Daarmee ... ja?

D.: [...] laag gepotentieerde kankermiddel geeft, op de dag waarop hij daarvoor een pauze inlast, het constitutiemiddel geeft?

Sp.: Nee, hij heeft eerst die kankermiddelen gegeven en vervolgens zegt hij heel duidelijk, "dus kan men voor verscheidene weken het gebruik van een dergelijk "gerenommeerd kankermiddel" voorschrijven, ongeveer drie keer per dag ..." enzovoort.

"...Daarmee is gewoonlijk een verschuiving van het symptoombeeld verbonden, zodat later bijvoorbeeld Phosphorus of Lycopodium ..." aan bod komen. Met deze kankermiddelen, zoals Hahnemann het zegt, dat is zuiver Hahnemann, niets anders. Je geeft het middel voor de eenzijdige ziekten en dit middel doet ons het plezier, de symptomen zo te veranderen, dat we daarna begrijpen, wat het diep werkende middel is, dat in aanmerking komt. Ja?

D.: Ja, ik heb nog een vraag. U hebt voordien gezegd, het is voldoende, wanneer de tumor even groot blijft en hij niet groeit en wanneer dat zo 20 jaar gaat. Nu zegt de reguliere arts toch: Nee, de tumor moet er in elk geval uit, omdat anders de mogelijkheid bestaat, dat er zich metastasen vormen. Ik wilde vragen, of het dan gegarandeerd is, wanneer de tumor even groot blijft, dat daarmee ook geen metastasen kunnen worden gevormd of hoe het met dit argument van de reguliere kant eigenlijk staat?

Sp.: Ja, zoals gezegd, er bestaat niets absoluuts in de wereld. Wanneer ik zou komen en zou zeggen, ja, dat is zeker gegarandeerd, dan zou dat een complete leugen zijn, omdat ik God niet ben. Ik kan niet door alle mogelijkheden heen kijken, maar ik kan een ding zeggen: wanneer de tumor gelijk blijft, en het de patiënt goed gaat, dan zou ik uitermate verrast zijn, wanneer er metastasen ontstaan. Alleen zo kan ik het uitdrukken. Uiterst verrast. En zelfs, wanneer er metastasen zijn, denken jullie maar eens terug aan dat geval van Berndt Dietrich, toen hij 20 jaar lang die vrouw met gedissemineerde botmetastasen in het hele lichaam met Carbo animalis gewoon heel rustig heeft gehouden. Daar waren toch overal metastasen, en desondanks heeft deze vrouw met dit middel 20 jaar lang compleet zonder klachten geleefd. In het eerste medische college aan universiteit kwam er een mooi plaatje, dat aan ons werd getoond, de ziekte is in het midden het evenwicht, en dat zijn de aanvallers en dat is de afweer. En het komt er helemaal niet op aan wat die aanvallers doen, primair, maar hoe de afweer is. We kunnen natuurlijk de virulentie van de aanvallers verhogen, of de hoeveelheid, en dan komt de afweer in een zwakke positie. We kunnen echter een evenwicht creëren tussen aanvallers en het immuunsysteem. En bestaat er nu eenmaal een evenwicht, ongeacht welke pathologie wij hebben. U moet niet zo bang zijn, wanneer de tumor stabiel blijft, en het de patiënt goed gaat.

Die twee dingen: het moet de patiënt goed gaan, en de tumor moet stabiel blijven. Wanneer de tumor stabiel is, maar de patiënt voortdurend migraine heeft, dan klopt er iets niet. Of wanneer de menstruatie heel onregelmatig is, nooit regelmatig wordt met een middel, en de tumor stabiel blijft, dan ben ik ook heel angstig, op dat moment. Wanneer ik echter zie, de menstruatie komt om de 28 dagen en de tumor blijft stabiel, dan ben ik rustig. Ja.

D.: Ik weet niet, of dat direct bij de casuïstiek nog komt, maar wat ik nog niet begrepen heb: we hadden gisteren immers gezegd, iemand heeft kanker, komt in behandeling, maar wil zich dan toch laten opereren. Dat wil zeggen, ik begin hem te behandelen, hij krijgt een kankermiddel en dan gaat hij naar de operatie en dan wordt de kanker - veronderstel, hij wordt helemaal - er uitgesneden, en er is verder niets meer van de kanker aanwezig. Nu zou ik immers eigenlijk direct met een constitutiemiddel verder moeten behandelen. Of behandel ik nu verder met het kankermiddel?

Sp.: Dat is een hele goede vraag, maar die is ook relatief gemakkelijk theoretisch - bij elk geval in de praktijk moet je dat altijd verifiëren - te beantwoorden: kanker is geen lokale ziekte, kanker is een ziekte van de hele mens. En die kankerziekte doordringt het hele lichaam. En daardoor, dat ik nu in een paar uur het kankergezwell wegwijs, is die kanker..., laten we zeggen - diathese, nog niet uit het lichaam. Daarom heeft dat altijd nog een tijdlang ditzelfde middel nodig. Misschien niet voor een tijdlang, misschien voor heel lang, zoals we zullen zien, bij de gevallen van Horst Barthel. Daar zullen we het nog duidelijk zien.

D.: Ik heb hier nog een vraag over. U hebt bij dat geval, het is nu immers al 10 jaar geleden, maar aan het begin, toen die patiënte nog die tumor had, of weer ontwikkeld had, die middelen in een relatief lange reeks volgens het schema van Kent gegeven. Zou u dat thans anders doen? Of hoe doet u het nu, welke potenties geeft u? Doet u dat zo, zoals Schlegel het voorstelt met C 30 potenties of hogere of Q-potenties of ...? Kunt u daar een beetje wat over vertellen?

Sp.: Ik moet zeggen, dat ik bij alle tumorgevallen, die ik tot nu toe behandeld heb, buiten de kliniek, altijd volgens de manier van Kent te werk gegaan ben. Laten we aannemen, er komt een vrouw met kanker in de borst, dan geef ik gewoonweg volgens Kent de middelen. Laten we aannemen, ik kom op Carbo animalis of Silicea, dan geef ik een 1000 of 10.000, wanneer ze niet geopereerd is en laat dat 40 dagen werken en vervolgens stuur ik haar weer voor een echo en kijk, wat de omvang is. En dan kijk ik, of de pijn weg is. Ik kijk, of het de patiënt beter gaat en wanneer ik zie, dat de zaak stabiel is, dan geef ik weer een 10.000. En wanneer ik zie, dat de zaak beter wordt, dat het de patiënt beter gaat, en de tumor ook langzamerhand beter wordt, dan wacht ik daarna. Wanneer de pijnen weer terugkomen, geef ik de 100.000. Ik heb tot nu toe altijd de therapie gedaan volgens Kent.

"... Dan geeft men van een dergelijk middel kleine giften in de 30e potentie, bijvoorbeeld alle 4 - 7 dagen een keer tussendoor, het beste 's avonds voor het naar bed gaan en op een dag waarop verder geen andere medicijnen worden ingenomen. Ook Tuberculinum kan op een dergelijke manier worden ingezet en al deze "diep werkende" middelen kunnen de genezing bevorderen. Het zijn juist deze middelen, die de gewenste reacties uitlokken: een oude migraine vertoont zich weer, een jeukende huid, uitslag, verkoudheden, voetzweet. Zeer eenvoudig is de kuur volledig op de Simile-isopathie in te stellen; het zijn allereerst in de lijst van *Nebel*. {Vert: zie *Emryss*, blz. 372}

Sp.: Ja, dat laten we nu. Ik geloof, daarmee hebben we heel mooi gezien, volgens het welk principe je daar te werk moet gaan. Hartelijk dank. Daarmee ... ja?

D.: [...] laag gepotentieerde kankermiddel geeft, op de dag waarop hij daarvoor een pauze inlast, het constitutiemiddel geeft?

Sp.: Nee, hij heeft eerst die kankermiddelen gegeven en vervolgens zegt hij heel duidelijk, "dus kan men voor verscheidene weken het gebruik van een dergelijk "gerenommeerd kankermiddel" voorschrijven, ongeveer drie keer per dag ..." enzovoort.

"...Daarmee is gewoonlijk een verschuiving van het symptoombeeld verbonden, zodat later bijvoorbeeld Phosphorus of Lycopodium ..." aan bod komen. Met deze kankermiddelen, zoals Hahnemann het zegt, dat is zuiver Hahnemann, niets anders. Je geeft het middel voor de eenzijdige ziekten en dit middel doet ons het plezier, de symptomen zo te veranderen, dat we daarna begrijpen, wat het diep werkende middel is, dat in aanmerking komt. Ja?

D.: Ja, ik heb nog een vraag. U hebt voordien gezegd, het is voldoende, wanneer de tumor even groot blijft en hij niet groeit en wanneer dat zo 20 jaar gaat. Nu zegt de reguliere arts toch: Nee, de tumor moet er in elk geval uit, omdat anders de mogelijkheid bestaat, dat er zich metastasen vormen. Ik wilde vragen, of het dan gegarandeerd is, wanneer de tumor even groot

blijft, dat daarmee ook geen metastasen kunnen worden gevormd of hoe het met dit argument van de reguliere kant eigenlijk staat?

Sp.: Ja, zoals gezegd, er bestaat niets absoluuts in de wereld. Wanneer ik zou komen en zou zeggen, ja, dat is zeker gegarandeerd, dan zou dat een complete leugen zijn, omdat ik God niet ben. Ik kan niet door alle mogelijkheden heen kijken, maar ik kan een ding zeggen: wanneer de tumor gelijk blijft, en het de patiënt goed gaat, dan zou ik uitermate verrast zijn, wanneer er metastasen ontstaan. Alleen zo kan ik het uitdrukken. Uiterst verrast. En zelfs, wanneer er metastasen zijn, denken jullie maar eens terug aan dat geval van Berndt Dietrich, toen hij 20 jaar lang die vrouw met gedissemineerde botmetastasen in het hele lichaam met Carbo animalis gewoon heel rustig heeft gehouden. Daar waren toch overal metastasen, en desondanks heeft deze vrouw met dit middel 20 jaar lang compleet zonder klachten geleefd. In het eerste medische college aan universiteit kwam er een mooi plaatje, dat aan ons werd getoond, de ziekte is in het midden het evenwicht, en dat zijn de aanvallers en dat is de afweer. En het komt er helemaal niet op aan wat die aanvallers doen, primair, maar hoe de afweer is. We kunnen natuurlijk de virulentie van de aanvallers verhogen, of de hoeveelheid, en dan komt de afweer in een zwakke positie. We kunnen echter een evenwicht creëren tussen aanvallers en het immuunsysteem. En bestaat er nu eenmaal een evenwicht, ongeacht welke pathologie wij hebben. U moet niet zo bang zijn, wanneer de tumor stabiel blijft, en het de patiënt goed gaat.

Die twee dingen: het moet de patiënt goed gaan, en de tumor moet stabiel blijven. Wanneer de tumor stabiel is, maar de patiënt voortdurend migraine heeft, dan klopt er iets niet. Of wanneer de menstruatie heel onregelmatig is, nooit regelmatig wordt met een middel, en de tumor stabiel blijft, dan ben ik ook heel angstig, op dat moment. Wanneer ik echter zie, de menstruatie komt om de 28 dagen en de tumor blijft stabiel, dan ben ik rustig. Ja.

D.: Ik weet niet, of dat direct bij de casuïstiek nog komt, maar wat ik nog niet begrepen heb: we hadden gisteren immers gezegd, iemand heeft kanker, komt in behandeling, maar wil zich dan toch laten opereren. Dat wil zeggen, ik begin hem te behandelen, hij krijgt een kankermiddel en dan gaat hij naar de operatie en dan wordt de kanker - veronderstel, hij wordt helemaal - er uitgesneden, en er is verder niets meer van de kanker aanwezig. Nu zou ik immers eigenlijk direct met een constitutiemiddel verder moeten behandelen. Of behandel ik nu verder met het kankermiddel?

Sp.: Dat is een hele goede vraag, maar die is ook relatief gemakkelijk theoretisch - bij elk geval in de praktijk moet je dat altijd verifiëren - te beantwoorden: kanker is geen lokale ziekte, kanker is een ziekte van de hele mens. En die kankerziekte doordringt het hele lichaam. En daardoor, dat ik nu in een paar uur het kankergezwell wegwijs, is die kanker..., laten we zeggen - diathese, nog niet uit het lichaam. Daarom heeft dat altijd nog een tijdlang ditzelfde middel nodig. Misschien niet voor een tijdlang, misschien voor heel lang, zoals we zullen zien, bij de gevallen van Horst Barthel. Daar zullen we het nog duidelijk zien.

D.: Ik heb hier nog een vraag over. U hebt bij dat geval, het is nu immers al 10 jaar geleden, maar aan het begin, toen die patiënte nog die tumor had, of weer ontwikkeld had, die middelen in een relatief lange reeks volgens het schema van Kent gegeven. Zou u dat thans anders doen? Of hoe doet u het nu, welke potenties geeft u? Doet u dat zo, zoals Schlegel het voorstelt met C 30 potenties of hogere of Q-potenties of ...? Kunt u daar een beetje wat over vertellen?

Sp.: Ik moet zeggen, dat ik bij alle tumorgevallen, die ik tot nu toe behandeld heb, buiten de kliniek, altijd volgens de manier van Kent te werk gegaan ben. Laten we aannemen, er komt een vrouw met kanker in de borst, dan geef ik gewoonweg volgens Kent de middelen. Laten we aannemen, ik kom op Carbo animalis of Silicea, dan geef ik een 1000 of 10.000, wanneer ze niet geopereerd is en laat dat 40 dagen werken en vervolgens stuur ik haar weer voor een echo en kijk, wat de omvang is. En dan kijk ik, of de pijn weg is. Ik kijk, of het de patiënt

beter gaat en wanneer ik zie, dat de zaak stabiel is, dan geef ik weer een 10.000. En wanneer ik zie, dat de zaak beter wordt, dat het de patiënt beter gaat, en de tumor ook langzamerhand beter wordt, dan wacht ik daarna. Wanneer de pijnen weer terugkomen, geef ik de 100.000. Ik heb tot nu toe altijd de therapie gedaan volgens Kent.

200

[Dr. W. F. Koch, *Das Überleben bei Krebs und Viruserkrankungen*, Haug, 1966]

"Over de auteur:

Dr. Willam Frederic Koch kreeg zijn Bachelor of Arts in het jaar 1909, zijn Master of Arts 1910 en zijn Doctor of Philosophy 1916 aan de universiteit van Michigan. Gedurende de tijd aan de universiteit van Michigan maakte hij zijn eerste wetenschappelijke publicatie over de functie van de bijschildklier. In 1908 kreeg Dr. Koch zijn medische doctorstitel van het Detroit College of Medicine, Wayne State University. Van 1910 tot 1914 was hij docent voor histologie en embryologie aan de universiteit van Michigan. Van 1915 tot 1919 was hij patholoog aan het Womens Hospital in Detroit, Michigan. Nadat hij het Detroit College of Medicine 1919 had verlaten, ging Dr. Koch in de privé medische praktijk. Sinds 1919 heeft hij zijn onafhankelijk onderzoek in de USA, in Europa en in Zuid-Amerika tot aan zijn dood op 9.12.1967 voortgezet."

Sp.: Dus, deze inleiding is alleen maar om te laten zien, dat hetgeen wij verder lezen, niet de mededeling van een charlatan is.

[Koch, 1966, blz. 37]

"Kankercellen en virussen zijn parasieten: dat wil zeggen, ze zijn aangewezen op de energiebronnen en de materiële substraten, die toebehoren aan doelen voor een ander gebruik, om hun karakteristieke activiteiten te ontplooiën. Het virus kan geen energie produceren, die het voor zijn levensprocessen nodig heeft, daarom kan het zich alleen maar zo lang vermenigvuldigen, als het in een levende bron van energie en voeding is ingebed, die het voor zijn eigen behoefte uitbuit. De gastcel, die het berooft, wordt daarbij gedood. De kankercel is niet in staat, de opgave te vervullen, waarvoor ze was geschapen; noch voor zichzelf, noch voor ettelijke andere cellen van het lichaam, waar het toebehoort en voor wie zij verantwoordelijk was. Ze heeft haar vermogen verloren, oxidaties uit te voeren, en ook het regelvermogen, dat de oxidatie-energie gebruikt voor een nuttige prestatie. In plaats daarvan wordt een proces van een lagere soort gebruikt, om energie doormiddel van verspillende fermentatie te produceren. Deze energie wordt overgedragen aan het mitotische mechanisme, waar celdeling ervoor zorgt, dat de cel geen functioneel mechanisme meer tot haar beschikking heeft, terwijl de energieproductie normaliter gecontroleerd wordt door de behoefte vanwege de fysiologische functie. Zo wordt het mitotische proces parasitair voor de rest van de cel en voor het lichaam in haar totaliteit. ..."

Sp.: Let nu op, wat er komt.

"... Virussen kunnen normale cellen neoplastisch laten worden: het kan zelfs zo zijn, tot ze alle kankersoorten veroorzaken. Verscheidene honderden synthetische substanties zijn bekend, die kanker kunnen veroorzaken. Er is nog niet overduidelijk bepaald, of virussen hierbij ook een rol kunnen spelen of niet, maar veel kankeronderzoekers nemen dat aan. Het zal duidelijk worden, hoe het synthetische carcinogeen de weg voor het virus kan voorbereiden, om zich te voegen in het mitotische mechanisme en de verandering tot neoplasma compleet te maken.

Het optreden van parasitisme binnen een cel, of dat nu is door een virus of neoplastisch, is een complexe aangelegenheid. Het hangt ook af van de aanleg, behalve van de bijzondere vaardigheden van het pathogeen, een specifieke werking te vertonen. ..."

Sp.: Nu, wat is echter de hoofdfactor?

"... Daarvan zijn anoxie en hypoxie een hoofdfactor. ..."

Sp.: anoxie en hypoxie.

"... Staat er veel zuurstof ter beschikking, zoals de normale structuur dat vereist, dan zou er geen ziekelijk gebeuren zijn, wanneer de oxidatie van de katalyse adequaat zou zijn en logischerwijze is dit het geval, dat een adequaat zijn van oxidatie en katalyse een zuurstofgebrek in ieder weefsel verhindert. ..."

Sp.: Dank u wel, weten jullie, dat is een zeer complexe materie. Ik moest mij door mijn zoon laten helpen, zodat ik er wat van begrijp, omdat ik die hele biochemie al vergeten was. Ik wil nu niet op deze zaken ingaan, ik wil alleen bepaalde basisprincipes laten zien, die belangrijk zijn. Nu gaan we verder met het volgende hoofdstuk van dit boek, het heet carcinogeneze.

[Koch, 1966, blz. 49]

"I. *Carcinogeneze*

In het jaar 1923 toonde Glover aan, dat het kankervirus als een kiem met vele vormen bestond, die in de ene fase een bacillus, in een andere een coccus en in de derde fase een virus was. Hij toonde ook aan, dat het kankervirus in een fungus- of myceliumfase kon bestaan. ..."

Sp.: Dat is onafhankelijk van de werken van Enderlein!

"... De laatste vorm is onlangs door Irene Diller en een aantal andere onderzoekers geïdentificeerd. De hele keten van vormen werd eveneens in de laatste decennia onafhankelijk daarvan door v. Brehmer bevestigd. Dit werk werd door mijn vrienden Jacob Engel en George Clarke in de US-P.H.S.- laboratoria grondig herhaald en geverifieerd; echter om redenen, waarover wij hier niet zullen discussiëren, werd het hun niet toegestaan, hun resultaten te publiceren. De infectieuze aard van een aantal kankersoorten werd aldus zonder enige twijfel door zorgvuldig navolgen van de vier wetten door Robert Koch bewezen. Om deze ontdekkingen te verspreiden, was het Dr. Clarke in 1953 in Italië mogelijk, voor het 6de Internationale Congres voor microbiologie in Rome een voordracht te houden. Op deze manier zijn die feiten eindelijk in de archieven van de orthodoxe wetenschappelijke literatuur vermeld. ..."

Sp.: Ja, waarom laat ik dat lezen? Ik laat het lezen, omdat het ons aantoont dat Burnett, Clarke en andere mensen gerechtigd waren om te proberen, een kankernosode te maken. Daardoor hebben ze nu juist deze bacillen mee gepotentieerd. En zo konden zij een bepaalde - laten we zeggen nu mild uitgedrukt - isopathische werking uit te oefenen, wanneer de symptomen niet helemaal overeengekomen zijn, maar wanneer de symptomen van de Nosode overeenkwamen, dan was het een Simillimum werking. Ja.

"... Bij de gebruikelijke virusinfecties worden de substantie en de energie van de gastcel benut, om de viruskolonie door een geweldige vermeerdering van de virussen op te bouwen. Bij kanker nemen zowel de voeding als ook de energie deel aan de opbouw van nieuwe

kankercellen en misschien slechts een evenredig aantal co-gepolymeriseerde virussen. Om deze reden is het moeilijk geweest, het virus in bepaalde kankerweefsels aan te tonen. (...)"

Sp.: Nu komen we aan dit thema van de anoxie.

[Koch, 1966, blz. 50]

"... 2. *Anoxie*

Onze stelling toont eveneens aan, hoe het carcinogeen kanker teweeg kan brengen. Het gebeurt zonder de hulp van een virus door het invoegen van een of andere pathogene atomaire eenheid. Als vergelijking wordt over enige dierproeven met neoplasma- transplantaten of met carcinogene agentia verslag uitgebracht, om aan te tonen, dat diezelfde reactie bescherming gaf en in iedere serie proeven een hoog percentage genas. Parathyreoïdectomie-experimenten zouden weer moet worden vermeld in verbinding met de pathogenese en de daarin voorkomende anoxie. ..."

Sp.: Dus, nu, zodat ik jullie een beetje moed geef, om niet in te slapen: deze postulaten, die daar gemaakt worden, zijn door Koch uitgewerkt - en niet alleen Koch, ook door Warburg, de nestor van de biochemie, drager van de Nobelprijs - hij heeft gezegd, dat is het mechanisme dat ten grondslag ligt aan welke ziekte dan ook, waarover wij nu discussiëren. En hij heeft dat later ook bewezen, daardoor dat hij een substantie heeft ontwikkeld op grond van deze biochemische overwegingen, waarmee hij veel kankergevallen heeft genezen. Ik zal dat later nog vermelden, dat statistische werk, als een bewijs daarvan, dat het klopt, wat hij schrijft. En ik zal later ook zeggen, waarom dat voor ons belangrijk is. Dus laten we verder lezen.

Sp.: ... Dat is een van de dragende zuilen van onze these, omdat ze gefundeerd is op de onze vroegste ontdekkingen, die natuurlijk grondig zouden moeten worden doordacht, om juist te worden geschat. Ze zijn zelfs vandaag de dag in orthodoxe kringen nog niet eens op hun juiste waarde geschat, hoewel Warburg, de nestor van het biochemische vakgebied, decennialang deze feiten heeft verdedigd, dat zuurstofgebrek de oorzaak van de kanker is. ..."

Sp.: Zuurstofgebrek - de oorzaak van kanker!

Index

A

aard van de kanker 152, 168, 280,
330, 334
aard van de ziekte 144
abcès 35, 59, 194, 205, 230
Aceticum acidum 223
Acidum benzoicum 219
Acidum butyricum 320, 322
Acidum fluoricum 210, 245
Acidum muriaticum 219
Acidum nitricum 171, 173, 174, 218,
219, 263, 264, 265, 267, 304,
313, 342
Acidum uricum 51, 208
Aconitum 288
acute ziekte 33, 191
Adenocarcinoom van de uterus 324
adenoom in de borst 193
Adenosinetrifosfaat 333

Alcohol 222
Allen 210
Altijd rustig doorgaan 149
Alumen 217
Alumina 217, 219, 220
Alumina silicata 217
analyse van de symptomen 102
anamnese 86, 100, 102, 170, 186,
188, 199, 211, 242
anemie 74, 217, 229, 245
Anemie 91, 93
angst 52, 65, 70, 71, 83, 89, 101,
102, 115, 122, 123, 158, 186,
199, 233, 274, 283, 284, 285,
300
angst voor de dood 84
angst voor kanker 19, 27
anoxie 328, 329, 331, 338, 339
Anoxie 329
antidote 184, 210, 246
Antimonium crudum 153
antipsoricum 153, 174
antipsorische behandeling 43
antipsorische kuur 59, 292
antipsorische middelen 60
antisyphiliticum 59
Apis 92, 140, 153, 219, 288, 304
Apoplexie 205
Arborvitalmethode 162
Argentum nitricum 275, 277
Arnica 66, 89, 94, 124, 136, 200,
211, 233, 240, 251, 296
Arsenicum 26, 30, 43, 54, 140, 156,
204, 216, 218, 226, 232, 264,
265, 270, 278, 286, 292, 293,
294, 298, 304, 305, 308, 319,
320, 321, 322, 324, 343, 346
Arsenicum jodatatum 234
arteriosclerose 203, 204
Asterias rubens 219, 223, 320, 322,
324
astma 18, 55, 81, 119, 120, 129, 202,
245
Astrocytoom 346
Atheroom 51, 55, 56
ATP 337
Aurum 219, 267
Aurum muriaticum natronatum 275
autonomie van de kanker 10, 43, 196
av. en des. samen nemen 85
aversions heel belangrijk 80
20SPINED1 kanker.indd 351 20-10-2010 09:03:08
352
B
baarmoeder kanker 274, 310, 311,
312, 315, 320, 322
Baccillinium 288, 292, 324
bacillus 144, 328, 329
Baptisia 204
basalioom 48, 314
begeleidende symptomen 198

behandelingsmethoden 309
behandelingsresultaten 317
behoefden van de levenshouding 282
belasting door vaccinatie 162
Belladonna 43, 44, 92, 107, 140,
144, 146, 147, 218, 228, 230,
231, 232, 234, 265, 266, 288
Bellis perennis 209, 211, 228, 230,
296
Benzenoicum acidum 219
beoordeling 164, 165, 311
beoordeling van de symptomen 82
beoordeling van het juiste middel
199
beoordeling van het verloop 164
beperking van de absolute Similewet.
143
bereik van de werking 143
Berndt 209, 300
bestraling 94, 170, 189, 210, 221,
224, 292, 310, 313, 315, 321,
324
beter om te handelen 298
bewustzijn 186, 315
bijwerkingen 29
bijwerkingen van de chemotherapie
184
biochemie 328, 330, 338, 340
biopsie 62, 70, 124, 165, 311, 312,
323, 324
bitterzout 222
blaaskanker 288
bleekrode vlekken in haar ondergoed.
179
blokkade 171, 313
bonen 64, 79, 90
Bönninghausen 12, 138, 139, 142,
145, 157, 179, 228, 271, 280,
286, 310, 325, 350
borstampuatie 102, 125
borstcyste 199
borstkanker 17, 55, 56, 59, 61, 96,
109, 110, 120, 128, 139, 140,
141, 142, 157, 170, 184, 193,
207, 209, 210, 214, 222, 224,
225, 229, 233, 254, 263, 268,
272, 280, 294, 305, 306, 311,
312, 314, 320, 322, 323, 346
borstkankermiddel 211
borstoperatie 139
borsttumor 61, 90, 214, 239, 323,
324
Botkanker 322
botmetastasen 15, 57, 209, 300
botsarcomen 282, 320
bovenkaak gezwel aan 267
bronchitis 191, 200
bruine vlekken 91, 260
Bryonia 140, 156, 175, 204, 228,
231, 232, 288, 319

Bufo 156, 195, 218
buikholte 272
Burnett 198, 205, 208, 220, 228,
256, 271, 280, 292, 329, 350
20SPINED1 kanker.indd 352 20-10-2010 09:03:08
353

C

C30 318
Cadmium 216, 319, 325
Cadmium carbonaat 320, 322
Cadmium jodatium 209, 322
Cadmium sulfaat 322, 324
Cadmiumzouten 322
café-au-lait vlekken 261, 344
Calcarea 174, 154, 204, 220, 222,
264, 265, 267, 296, 343, 346
Calcarea fl uorata 204, 298, 343
Calcarea jodata 110, 234
Calcarea phosphorica 232, 275
Calendula tinctuur 225
Candida 247
Capsicum 306, 307
Carbo animalis 25, 26, 43, 44, 118,
140, 156, 162, 192, 193, 197,
207, 209, 212, 213, 214, 218,
220, 228, 233, 262, 270, 271,
276, 294, 300, 301, 323, 339,
342, 343
carbolzuur 221
Carboneum sulfuratum 218
Carbo vegetabilis 44, 100, 212, 267,
305, 339
carcinogeen 328, 329, 331
carcinogeneze 328
carcinoom 341
carcinoom bij de slaap 269
Carcinosin 307
Carcinosinum 306, 319, 320, 322,
344, 345, 346
Carcinosinum - bijten of zichzelf te
bijten 345
Carleton 12, 28, 43, 44, 158, 193,
303, 350
cataract 50, 203, 204
Causticum 153, 204, 219, 220, 264,
304, 343
Chamomilla 140, 220, 288
Chand 317
Chelidonium majus 43, 44, 92, 263,
305, 307, 308, 324
chemotherapie 47, 66, 89, 95, 124,
184, 188, 189, 202
China 206, 265, 269, 275, 296, 298,
320
chirurgie 17, 34, 164, 170, 182, 222,
284, 285
chirurgische kliniek 265
Cholesterine 320, 322, 324
chronische anemie 74
chronische hoofdpijn 169
chronische pijnen 176

chronische ziekten 22, 24, 28, 31,
33, 53, 56, 57, 59, 60, 137, 147,
258, 280, 345
chroomzuur 221
Cistus canadensis 162
Clarke 162, 163, 168, 175, 176, 177,
178, 180, 182, 183, 190, 201,
208, 220, 228, 280, 309, 314,
317, 325, 329, 350
Clematis 140
coccus 328
Colocynthis 179, 181
complementaire middel 247, 306,
343
Condurango 151, 152, 153, 154,
155, 156, 162, 217, 222, 264,
269, 292, 293, 298, 308
congestie in de hersenen 144
congres 184, 344, 347
Congres van Athene 1987 185
Congres voor microbiologie 329
20SPINED1 kanker.indd 353 20-10-2010 09:03:08
354
Conium 41, 109, 153, 156, 211, 218,
219, 228, 230, 231, 232, 233,
234, 267, 268, 296, 305, 319,
320, 322, 323, 324, 341
Conium geval. 291
constitutie behandeling 10, 282, 285,
288
constitutie middel 39, 47, 60, 188,
194, 196, 290, 299, 301, 341
constitutiemiddel versus kankermiddel
188
Cooper 161, 162, 350
Cortison 202, 237, 238
C potenties 31, 33, 259
Crancoin 292
Cremonini 344, 350
Cuprum 324
Cyclooxygenase A 338
cyste 36, 50, 197, 199
D
darmkanker 190, 198, 227, 272, 310,
311, 312, 322, 346
darmtumor 272
de essentie van de kanker 145
depressie 110, 124, 169, 198, 244
devitalisatie 345
dezelfde potentie herhalen 257
diagnose 15, 17
diagnostiek 164, 167, 197, 200, 347
diathese 158, 301, 308
diathese middel 281
diathetische homeopathie 162
dieet 221, 226, 309
DNA 338
dosering 4, 96, 104, 146, 154, 187,
290, 295, 303, 305, 306, 323
dosering van Schlegel 225
E

echografie 101, 290, 301
eclecticus 221, 310
eenzijdige ziekte 22, 24, 34, 43, 137,
174, 176, 194, 195, 299
Eierstokkanker 346
eigen leven 10, 43, 196
eindtoestand 194, 195, 205, 345
elektronenmicroscop 166
elektronspinresonantie 335
Ellwood 317, 325
embryonaal testikel carcinoom 341
embryonaal weefsel 331
embryonale tumormarkers 338
endeldarmkanker 310, 311
Enderlein 328
enkele dosis 29, 43, 96
enkelvoudige doses van de tinctuur
161
epidemie 222, 249
epilepsie 195, 196, 268
epitheloom 39, 40, 41, 151, 192,
218, 304
epitheloom van de neus 304
ervaring 8, 302
escharotische pasta's 45, 46
etiologie 152, 172, 209
etsen 47, 52, 221
experimenteel produceren van kanker
334

F

familie anamnese 169, 210
fi bromen 68, 69, 203, 261
fi nanciële crisis 222
20SPINED1 kanker.indd 354 20-10-2010 09:03:08
355
Fluoricum acidum 210, 245
Fortier-Bernoville 161
Fowlersche oplossing 269
frequentie 8, 31, 322
frisse lucht 222
functionele verbetering 282
fungus 24, 25, 27, 40, 303, 328
fungus carcinoom 23
fysiologisch kankerstadium 338

G

Gallium aparine 156
Gausse kromme 142, 234, 235
geduld 148, 157, 158, 266
geestes- en gemoedssymptomen 83,
84, 91, 103, 192, 197, 295
gele vlekken in de sclera 289
Gelsemium 324
geneesmiddelen van de eerste
categorie, 287, 295
geneesmiddelen van de tweede
categorie, 288
geneesmiddelmengsel 60, 223, 314
genezing 168, 176, 178, 185, 190
geopereerde 96, 98, 184
gevolgen van de röntgenstraling 210
gevolgen van radium verbrandingen

210
gevolgen van vaccinatie 178, 211,
293
gewrichtsreumatiek 268
gezicht 272
giften 141, 157, 181, 221, 223, 229,
298, 299, 302, 304, 318
giften tussendoor 26, 296, 299, 304,
342
glioblastoma 346
glomerulonefritis 196, 202
Glonoinum 92, 145
glycerine 221, 314
Goethe 20
Graphites 123, 127, 129, 130, 135,
205, 212, 213, 218, 235, 236,
262, 267, 268, 339
griep 102, 190, 201, 217, 231, 249,
256
griep geeft kankermiddel 190
griep is een vriend 256
Grimmer 161, 208, 220, 228, 281,
311, 317, 318, 322, 325, 350
grote zwakte na de menses, 207
H
Hackethal 18, 163, 166, 168, 350
Hahnemann 8, 10, 21, 26, 28, 30,
31, 33, 34, 41, 42, 43, 49, 54,
56, 94, 100, 137, 148, 155, 160,
168, 175, 194, 196, 209, 246,
258, 260, 265, 268
Hahnemann-ring 27
Hamer 18, 58
harde tumor 24, 56, 150, 164, 176,
205, 222, 229, 230, 235, 323
Hartung 23
Hayes 317
H. Barthel 127, 294, 301, 340, 344,
350
hemoglobine 62, 236
Hepar 218, 220, 230, 232, 264, 265,
269, 287, 297, 304
hepatitis 203, 204
Herhalen van giften 245, 250, 258,
318
Herhalen van middelen 122, 187,
245, 250, 259, 345
Hering-reactie 172
20SPINED1 kanker.indd 355 20-10-2010 09:03:08
356
hersensmetastasen 202
hersentumor 113, 345
hersenvlies-tuberculose, 147
Hippocrates 163
Hippozaeninum 320, 322, 323
histologie 327
hoge potenties 175, 177, 181
hoge potenties de voorkeur 344
hoge potenties omgaan 177
homeopathische verergeringen 318
hoogtestraling 189

Hoop 17, 23, 149, 234
huidkanker 314
huidskleur 24, 28, 92, 146, 213, 270,
271
huiduitslag 30, 53, 151, 200, 264,
268
Hydrastis 153, 156, 162, 218, 219,
220, 222, 229, 276, 277, 292,
293, 298, 314, 319, 320, 322,
323
hydrocephalus 147
Hydrocotyle 276
hydronefrose 252
hydrops 55
hypoxie 328

I

ijzer injecties 74
ijzerinjecties 63
ijzerpreparaat 232
indicaties voor chirurgie 34
individualiteit 28, 292
individualiteit van de kanker 28
individuele symptomen voor kanker
195
inentingssycose 178
infectueuze aard van een aantal kankersoorten
329
ingewandskanker 312, 320, 322
intrekken van de tepel 219, 228, 229,
312, 323, 324
inwendige kanker 224
Iodium 145, 286
Ipecacuanha 204
Iscador 283
isopathie 160, 229, 299

J

Jackson 311, 313, 317, 318, 325
Jahr 314, 318
Jones 16, 45, 46, 110, 219, 220, 222,
289, 310, 315, 317

K

kachectisch 152, 206, 227
Kalium arsenicosum 269
Kalium bichromicum 216, 304
Kalium carbonicum 180
Kalium chloratum 298
Kalium chloricum 219
Kalium cyanatum..." 219
Kalium muriaticum. 222
Kaliumthiocyanaat 320
kankercellen 126, 167, 329, 332, 334
kankermiddel 48, 127, 128, 129,
139, 142, 145, 161, 188, 190,
197, 208, 214, 227, 233, 235,
262, 269, 277
kankernosode 160, 162, 329
kankeronderzoek 165, 335
kanker oproepen 186
kankerprofylaxe 36
kanker van de oesophagus 217

kanker van de uterus 179, 180, 218
kankervirus 328
20SPINEDI kanker.indd 356 20-10-2010 09:03:08
357
Kent 10, 39, 41, 175, 191, 193, 203,
219, 257, 258, 260, 275, 276,
297, 301, 306, 307, 310, 318,
341
Kent's repertorium 310
kernspin 200
Kernspintomografi e 198
kleur van de ogen 289
klieren 94, 110, 203, 204, 208, 211,
213, 215, 227, 228, 230, 234
klier in oksel 94, 219, 228, 230, 234,
316, 324
klierzwellling 265
klierzwellingen in okselholte 224
kloof in de mondhoek 150, 152, 222,
241
knagend geweten 58
Knie-sarcoom 343
knobbels in de borst 109, 153, 177,
197, 208, 213
Koch 326
koffi e 222
Kommer en kwel 59
koolmonoxide 339
koolstofderivaten 212
koorts 34, 226, 239, 249
kosten 274
kraag 64, 90
Kreosotum 162, 218, 223, 305, 306,
339
Künzli 174, 184, 185, 205, 246, 258,
260, 262, 290, 295, 308
L
laag Hb 63, 74, 199
laatst opgetreden symptomen 197
Lac caninum 215, 216
Lachesis 41, 92, 127, 135, 216, 219,
221, 223, 236, 237, 255, 265,
304, 306, 320, 322, 323, 324,
343, 345, 346
lage doseringen. 162
lage potenties 175, 176, 181
Lapis albus: 223
Lecithine 320, 322, 324
leefmilieu 211
Leers 338
leukemie 188
leverkanker 226, 272, 320, 322, 324
lever metastasen 198
leverziekte 80
lipkanker 264
lipomen 38
litteken metastase 100, 123, 127,
129, 205
litteken rood 128
lokale symptomen 28, 46, 53, 72,
137, 174, 191, 198, 207

lokale werking 292
longlymphoom 198
Lycopodium 36, 37, 43, 58, 134,
154, 162, 174, 198, 204, 216,
218, 232, 240, 267, 299, 305,
343, 346
lymfklieren 344
lymfklieren metastasen 342
lymfklier metastasering 165
lymfoom 38
Lymphangiosis carcinomatosa 164
M
maag 43, 44, 45, 216, 222, 223, 226,
272, 273, 277, 304, 311, 315,
320, 322, 324, 336, 342, 346
macrobeeld 164
macrofagen 126, 302
20SPINEDI kanker.indd 357 20-10-2010 09:03:08
358
macroscopische beoordeling 165
macroscopische eigenschappen 150
Magnesia muriatica 320, 322, 324
maligne 70
maligne tendens 61
maligne ulceratie, 55
mamma 153, 205, 206, 210, 228,
230, 240, 270, 307, 342
mammacarcinoom 18
manifeste Psora 56
Materia Medica van Kent 181
materiële doseringen 154
mediastinaal sarcoom. 341
Medorrhinum 209, 286, 288
melanoom 344
melanosarcoom 346
menses 62
menses pijnen 72
Mercurius 216, 218, 232, 266, 287,
343
Mercurius jodatus fl avus 218
Mercurius misbruik 293
metastasen 15, 49, 55, 123, 170, 186,
198, 202, 236, 300, 302, 312,
315, 316, 318, 321, 324, 342
metastasen in de botten 167
metastaserend maag-carcinoom 342
metastasering 165, 184
Mezereum 278, 286
miasmatheorie 209, 211
microben 143
microbiologie 329
micro momentopname 165
micro-organismen 160
microscopisch 150
middel afwisselen 26, 102, 120, 145,
235, 283
middel wisselen 137
migraine 36, 81, 170, 176, 198, 280,
299, 300
minerale baden 60
minimale werkingsduur 258

miracolata 135
Miracolata 8, 248, 254
misbruik van koolzure natron 286
misbruik van kwik 286, 287
misbruik van tabak 286
mislukking 31, 196
mistel 283
mistel therapie 202
moderne kankerbehandeling 212,
294, 305, 338
moderne manier van therapie 305
moed 209, 215, 224, 229, 235, 239
moles 344
momentopname 165
morfi ne 15, 226
multiple sclerose 195, 196
N
na operatie voorzichtig geven 96
nationale statistiek van deze reversibiliteitstudies
336
Natrium muriaticum 92, 94, 119,
133, 197, 242, 263, 296, 343
Natrium sulfuricum 343, 345, 346
nawerking 33, 271, 298, 342
Nebel 299, 317
neuralgie 44, 169, 217, 305
Neurin 271
nierbekkenkanker 346
niet stug doorgeven 31, 33
nieuwe symptomen 29, 32, 33, 98,
99, 137, 176, 288, 305, 308
nieuw symptoom 30, 107
Nitricum acidum 175, 265, 294
20SPINEDI kanker.indd 358 20-10-2010 09:03:08
359
Nosoden 160, 209, 281
Nux vomica 107, 111, 123, 185, 288,
296, 324
O
oertincturen 4, 221, 223
oesophagus kanker van de 217, 346
oestrogeen 315, 324
okaal symptoom 71
omkeerbaarheid van de carcinogeneze
335
onderdrukken van huiduitslag 34
onderdrukking 34, 52, 171, 173, 268,
297
onderdrukking door röntgenstralen
171
onderdrukte gonorrhoe 37, 209, 286
onderdrukte huiduitslag 297
onderzoek 225
ongelukkig huwelijk 58
ongeneeslijk genoemde ziekten 150
oogepithelium. 192
Oogsarcoom 346
oogtumor 68
oorlog 222
opengebroke tumor 140, 214
open kanker 140, 164

operatie 47, 89, 138, 166, 170, 182,
188, 200, 215, 221, 232, 234
Operatie ja of nee 163
operatietechniek 139
opiaten 181, 185, 202
Opium 33, 201, 202
orgaanmiddel 160, 223, 281
organotroop 176
organotroop middel 157
Ornithogalum 162, 190, 208, 278
oude symptomen 30, 31, 200
overdosering 108, 174
Overmatige inspanningen 57, 75
oxidatieprocessen 330

P

palliatie 143, 147, 185, 201
pancreas kanker 186, 223, 312, 346
parallel behandelingen 283
parameter 46, 197, 230, 236, 243,
289, 337
Pasteur-effect 332, 333
pathologie 73, 143, 165, 175, 203,
213, 300, 345
pathologische veranderingen 203,
210, 211, 212
pathomechanisme 145
patiënt als totaliteit. 345
Patrick 317
pauze invoegen 31
Payhuber 313
Peterman 309, 310, 318
Phosphor 26, 104, 106, 107, 111,
113, 116, 118, 119, 121, 122,
128, 133, 143, 188, 199, 201,
204, 207, 210, 216, 217, 219,
229, 232, 247, 249, 251, 252,
253, 255, 259, 261, 289, 295,
296, 302, 303, 307, 319, 321,
322, 323, 324, 326, 337, 339,
341, 343, 346
Phosphorbeeld 44, 197
Phytolacca 162, 205, 218, 219, 306,
319, 320, 322, 324
Pierre Schmidt 258, 260
pigmentvlekken 261
pijnbestrijding 47, 185
pijn is een fantastische parameter,
289
20SPINEDI kanker.indd 359 20-10-2010 09:03:08
360
Pijnlijke coïtus 66
pijnloze dood 315, 321, 324
pijnloze gevallen 212, 225
pijnmiddelen 44, 202, 305
plantaardige middel 26, 288
Plumbum 217
pneumonie 143, 203, 204, 214
pokkeninenting 37, 177, 211, 287,
291
pols 222
polychresten 197

precancereusiteit 176
precancereus stadium 168
Prikkelbaar voor de mens 88
profylaxe van kanker. 39
prognose 9, 17, 19, 123, 183, 184,
192, 200
prostaat kanker 18, 167, 197, 306,
311, 324
provingssymptoom 30, 259, 260
pseudo genezing 143
Psora 34, 38, 42, 44, 50, 53, 54, 56,
73, 160, 168, 196
Psorinum 26, 38, 154, 218, 320, 322
psychische beelden 175, 197, 295
Pulsatilla 141, 157, 220, 233

Q

Q-potentie hoe geven? 95
Q-potenties 29, 30, 31, 32, 33, 41,
113, 185, 187, 202, 259, 213,
301, 302, 318, 341, 344, 345
Q-potenties fantastisch 318

R

Rabe 317
Rademacher 227
radii-esthetische behandeling 315,
321, 323, 324
radium 321
Radiumbromide 319, 320, 322
reactiemiddel 33, 307
recidiverend maagsarcoom 277
rectum carcinoom 47, 170, 175, 182,
183, 199, 220, 302, 313
regels 10, 139, 192
reguliere behandeling 9
reguliere medische wetenschap 182
remissie 186, 188, 347
repertorium 193, 205, 207, 215, 219,
261, 271, 286, 296, 297, 310
Resch 170, 174, 176, 313
reuma 169, 171, 173, 176, 179, 198,
252, 280, 296
reumatische pijnen 169
reuma voorstadium kanker 169
rhabdomyosarcoom 200
Rhus toxicodendron 28, 86, 93, 94,
140, 342
risico 186, 189
roken 219, 339
röntgenblokkade 313
rood 129, 130
roofdierkanker 167

S

Sabina 140
samenvatting 281, 320, 321, 326,
331
Sanguinaria 174, 218
Sankaran P. 210
sarcoom 24, 25, 28, 193, 314, 343
sarcoom aan het been 28
sarcoom van een been 312

Sarsaparilla 220
schaal van Kent 257, 280
20SPINEDI kanker.indd 360 20-10-2010 09:03:08
361
schadelijke uitwerking 318
schizofreen 60
Schlegel 118, 158, 162, 183, 220,
221, 235, 263
Schüssler 221
scirrhus 138, 164, 169, 218
scrofulose 286
Scrophularia nodosa 162
Sedum acre 162
Sedum repens 225, 226
Sedum specifi cum 226
Selenium 337
seminoom 346
Sempervivum tectorum 162, 315
Sempervivum tectorum: 223
Sepia 41, 92, 93, 99, 100, 103, 134,
141, 147, 154, 157, 175, 188,
218, 219, 238, 243, 255, 256,
261, 290, 304, 319, 322, 341,
342, 343
Sepiameisjes 78
serum van Koch 309
Silicea 26, 195, 204, 206, 210, 214,
216, 218, 219, 267, 292, 297,
298, 301, 319, 320, 321, 322,
323, 343, 346
Similewet 143, 177, 235, 305, 340
Slokdarmkanker 320
sluimerende Psora 58
specialisten 23
spijsverteringsstoringen 222
Spongia 218
SSR 335
Staphisagria 134, 204, 267, 296
statistiek 184, 213, 281, 303, 312
statistieken van kankersterfte 47,
336
statistiek van Stephenson 192
Stephenson 192, 308, 316, 344
stilstand van de genezing 304
stilstand van groei 26, 290
stoppunt 142, 144, 146, 205, 307
strogele vloeistof 324
Strottenhoofd kanker 218
Strychninum sulfuricum 222
Sulfur 44, 45, 48, 60, 155, 162, 204,
219, 234, 246, 247, 275, 305,
306, 307, 324, 341, 343, 344
Sutherland 318, 326
Swedenborg 191
Sycose 26, 53, 55, 256
Sycose behandeling 34
Sycosis 45, 50, 53
Syfi lis 45, 50, 53, 54, 286
synoviaal-sarcoom 343
Syphilinum 220
systematiek 160, 161

T

talgachtige tumor 50, 55
talgklieren 51
talgretentiecyste 50, 51
terugval 47, 57, 158, 181, 269, 312
testikel carcinoom 341
thee 222
theorie van de miasma's 209
Thuja 218, 219, 221, 256, 261, 264,
267, 281, 286, 287, 296, 342,
343, 346
Thuja toestand 291
tijden van ontwaken 77
tinctuur 155, 161, 162, 225, 228, 315
tong kanker aan de 160, 219, 223,
268, 312, 314, 320, 322
tonicum 275
totaliteit 32
20SPINED1 kanker.indd 361 20-10-2010 09:03:08
362
totaliteit van de symptomen 10, 28,
29, 39, 45, 68, 137
Trichomonas 247
trigger 73, 119, 175
troost verergert 256
tuberculinische achtergrond 210
Tuberculinum 107, 160, 200, 210,
232, 281, 288, 299, 343
tuberculose 144, 160, 166, 201, 205,
286, 296
tumormarker 198, 338
tumorsymptomen 68, 191, 307
tussengiften 343
tussenmiddel 275, 288
tussenziekte 190
twee rubrieken samen nemen 86

U

uitgebreide anamnese 285
uitscheidingscrisis 254, 345
uitwendige kanker in een halsklier
270
uitwendig middel 37, 42, 45, 47, 48,
51, 53, 137, 221, 234, 314, 315,
321
ulceraties van de baarmoeder. 276

V

vaccinatie 211, 257, 286, 296
vaccinatiestoffen 209
valse schijn van een volledige genezing
45
veldmaarschalk Radetzki 192
verbetering betekent stoppen 307
verdriet 59, 60, 132
verergering 31, 59, 212, 214, 285
verharding 164, 178, 203, 204, 212,
224, 228, 231, 233, 234, 267
verharding van klieren 203
verloop 102, 118, 127, 156, 228,
236, 257, 274, 289, 335
verschuiving van het symptoom
beeld 299

verstikkingsgevoel door een te nauwe kraag 91
vijand van de kuur 60, 190, 201, 256
virussen 327
Viscum album 284
vitamines A en C 337
vlees 222
vlekken aan de enkels 97
vliegereizen 189
voedingsmiddelen 57
voor de kanker 296
vrije radicaal 330, 334

W

Warburg von 330, 331, 333, 334
Wat op het bord staat 90, 104
wenkbrauw carcinoom aan 263
werkelijke genezing 45
werkingsduur 257, 342
wisselkoorts 286
woekeringen 150, 157
wondkoorts 35
wrat 36, 38, 63, 68, 69, 75, 92, 151, 152, 154, 177, 178, 261, 263, 265, 315

X

X-ray 313
X-ray ampul 313

Z

Zaadbalkanker 218
20SPINED1 kanker.indd 362 20-10-2010 09:03:08
363
ziektemechanisme 145
ziektetekenen 266
ziekte van de hele mens 42, 301
Zincum 44, 304, 305, 337
zinkchloride 221
zuurstofgebrek 328, 330, 334
Zwangerschapsanemie 74
zwavelbronnen 60
zwavelmiddelen 270
zwavelzure magnesium 222
zweer aan het been, 266
zwellingskaakgewricht 266
20SPINED1 kanker.indd 363 20-10-2010 09:03:08
364

Schematische weergave van de constitutionele behandeling

Een weergave van een dynamisch proces in ruimte en tijd is moeilijk weer te geven met behulp van een tekening. Toch kan een schema bij het bestuderen van een casus helpen, om inzichtelijk te maken, wat er gebeurt.

Hahnemann begon zijn kuren, veelal met een gift Sulfur.

Het gebrek aan reactie, of zelfs de stase, veroorzaakt onder invloed van de Psora, wanneer goed gekozen middelen niet werken, kan daarmee worden opgeheven. Hahnemann schaaft Sulfur onder de zogenaamde tussenmiddelen, waartoe ook Hepar sulfuris, Carbo animalis, en Carbo vegetabilis behoren. Zij stimuleren de Dynamis tot een reactie.

Er kunnen ook blokkades zijn door miasmatische belastingen uit de erfelijkheid of door voorvallen uit de etiologie, b.v. door epidemische - of venerische ziekten. Beide blokkades kunnen met behulp van de betreffende Nosoden worden opgelost; blokkades door zieke organen met orgaanmiddelen, door tekorten met Schusslerzouten, vit., etc.. Op de eerste 10 pagina's van "De chronische ziekten"

en blz. 160 en volgende geeft Hahnemann aan, waarvoor de niet-antipsorische middelen (veelal plant- en diermiddelen) worden ingezet: epidemische ziekten, iatrogene ziekten, acute ziekten en incidenten.

Is er rust in het geheel, dan kunnen de antipsorische middelen worden ingezet om de constitutie te genezen. Je speelt als het ware “een spel” met de Dynamis om haar met behulp van enerzijds de tussenmiddelen en anderzijds de plant- en dier middelen in de (psorische) baan te krijgen, waar je dan met de antipsorische middelen de constitutie kunt behandelen.

Nosoden bij erfelijkheid

Psorinum

Medorrhinum

Syphilinum

Tuberculinum

Carcinosinum

Tussenmiddelen

Sulfur

Hepar sulfuris

Carbo vegetabilis

Carbo animalis

Constitutiemiddelen

De mineralen, de zogenaamde

antipsorica of constitutiemiddelen.

20SPINEDI kanker.indd 364 20-10-2010 09:03:08

Te weinig reactie

(Psora)

Actie=Reactie Overreactie

(Acuut miasmatische reactie)

Etiologie

Acuut miasmatische reactie

Geef plant- of diermiddel

(niet- antipsorische middelen)

Overreactie door:

1- incident

2- epidemische ziekte

3- venerische ziekte

Geef plant- of diermiddel

voor 3: Merc., Thuj. en Nit-ac.

of blokkade door restverschijnselen

van 2 of 3

Geef Nosode

of

iatrogene ziekte

Blokkade door voedingstekorten

Geef Schüsslerzouten, vit, etc.

of

Blokkade door ziek orgaan

Geef orgaanmiddel

Blokkade bacteriën

Geef sommige Schüsslerzouten b.v. Ka-j. of MMS

Kanker

Geef een kankermiddel

en eventueel DCA en/of SSR

Curatieve reactie

Curatieve reactie

Erfelijkheid

Een goed gekozen middel

of

Te weinig reactie

Geef tussenmiddel

of

Blokkade:

Stuit op de erfelijkheid
Geef Nosode
of
Overreactie

X
X
X
X
X

Iatrogeen kan
blokkeren.
b.v. Antibiotica:
Geef Sulph.

X